

รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๑๓ (สามัญ)

วันพุธที่ ๘ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๕ นาฬิกา

ประธานรัฐสภา : วันนี้มีสมาชิกมาร่วมการประชุม ๓๐๖ คน ครอบงวดประชุม ผมขอเปิดประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม สำหรับวันนี้ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๑๒

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ สังกัดพรรคอิสระธรรม วันนี้เป็นครั้งแรกในชีวิตของข้าพเจ้าที่มาทักท้วงรายงานการประชุมของรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพ ขอท่านได้โปรดกรุณาดูรายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๑๒ วันพุธที่ ๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๑๒ หน้า ๓๑ เป็นคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ข้าพเจ้าจะขอกรณาดอกนาม นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกาฬสินธุ์ ตอนหนึ่ง ท่านอภิปรายว่า “เมื่อสภาสูงได้กลับมา เราควรระวังเสียก่อน” คำว่า วิโต้ (veto) คำนี้เขาเปล่งออกมาเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นควรจะเขียนเป็นภาษาอังกฤษ นี่ก็บังเอิญคณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมรัฐสภา ท่านเขียนเป็นภาษาไทย ครั้งแรกท่านลงว่า “veto” ภาษาอังกฤษออกเสียง แล้วก็มาแก้เป็นภาษาไทย “วีโต้” แต่ในเวลาเดียวกันนั้น หน้า ๓๒ ท่านประธานกรณาลึกไปดู ที่บอกว่า “เพราะท่านคนเดียว judgement” นี้เขียนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นและในเวลาเดียวกันในหน้า ๓๖ คือคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ประธานโทษ ข้าพเจ้าต้องขอออกนาม พระตุลยพทกย์-สุวมันต์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านก็เปล่งออกมาเป็นภาษาอังกฤษว่า “เพื่อนข้าพเจ้านี้ซึ่งเป็น doctor of civil law” เขียนเป็นภาษาอังกฤษ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าอยากขอท้วงว่า เมื่อสมาชิกเปล่งออกมาเป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอย่างนี้แล้ว ควร

จะเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ไม่ควรจะเขียนเป็นภาษาไทยอันนี้ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพเป็นคำพูดของท่านเอง ของท่านประธานรัฐสภา ท่านประธานรัฐสภา โปรดฟังข้าพเจ้าครับ อันนี้เป็นคำพูดของท่าน เปล่งออกมาเอง ในหน้า ๘๓ คำพูดของท่าน ประธานรัฐสภากล่าวอย่างนี้ว่า “นั่งฟัง อิศระธรรมนั่ง” คือท่านเสนอว่าอย่างนี้ “วุฒิสมาชิก เสนอว่าจะมีการลงมติหรือไม่ ในมัตติที่เสนอนี้ แล้วก็ว่าอย่างไรก็อภิปรายกันต่อไป” ที่ ท่านประธานรัฐสภาบอกว่า นั่งฟัง อิศระธรรมนั่ง อันนี้หมายความว่าอย่างไร

ประธานรัฐสภา : หมายความว่าให้คุณนั่ง

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : เปล่า นี่ท่านไปกล่าวถึงพรรค ของข้าพเจ้าไม่ถูก ถ้าท่านประธานจะกรุณาแก้คำพูดว่า “ทองดี สมาชิกพรรคอิสระธรรมนั่ง” อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็พอใจ ที่ท่านไปกล่าวลอยๆ “พรรคอิสระธรรม” อันนี้เป็นพรรคที่ข้าพเจ้า บูชาที่สุด สูงสุดในชีวิตของข้าพเจ้า เพราะพรรคข้าพเจ้ายึดแต่คุณความเป็นใหญ่ มิได้ยึดเป็น เป็นอำนาจ ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นอย่างนี้

ประธานรัฐสภา : พอ ก็เห็นพรรคอิสระธรรมมีคุณคนเดียว

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : แหม ท่านประธาน ท่านอยาก จะดูหลักฐานไหม ข้าพเจ้ามี ๗๗,๖๗๒ คน ในจังหวัดข้าพเจ้า อิศระธรรมทั้งนั้น นี่เป็นอย่างนี้ และนอกจากนี้ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้ายังสงสัยว่าการประชุมรัฐสภาทุกครั้งนั้นเราอาศัย ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภาเป็นเกณฑ์ใช่ไหม แล้วที่นี้ข้าพเจ้ามาดูหน้า ๒๑ หมวด ๗ กรรมาธิการ ชัก ๖๘ ให้สภาตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภาขึ้น ๗ คณะ แต่ละคณะประกอบด้วย กรรมาธิการ ๑๑ คน คือ ตั้งแต่ชัก (๑) ถึงชัก (๗) แล้ว ก็ปรากฏว่าไม่มีคณะกรรมาธิการตรวจ รายงานการประชุมของรัฐสภาเลย ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะขอเสนอ หรือตั้งข้อสังเกตก็ได้ท่านประธานรัฐสภา ว่าต่อไปนั้นเราควรจะมีข้อบังคับโดยเฉพาะของ รัฐสภาขึ้นไว้ ถึงจะถูกต้อง เพราะฉะนั้นขอท่านประธานรัฐสภาได้กรุณามั่นทักไว้ด้วย ข้าพเจ้า มีความเห็น ที่นี้ถ้าจะมาตั้งกรรมาธิการของรัฐสภา แล้วมันต้องตั้งจากสมาชิกสภาผู้แทนด้วย วุฒิสภาด้วยร่วมกัน มันถึงจะถูกต้อง ท่านประธานใช้ไหมครับ นี่ข้าพเจ้าขอกกล่าวอย่างนี้ อันนี้ เป็นการตั้งข้อสังเกตไว้ ต่อไปคราวหน้าถ้าวันดีคืนดีท่านอาจจะเสนอข้อบังคับโดยเฉพาะ อย่างยิ่งของรัฐสภาเข้ามา นี้ประการหนึ่ง

ประธานรัฐสภา : เตียวหมดเรื่องหรือยัง ผมขอให้เลขาธิการรัฐสภาซึ่งเป็นวุฒิสมาชิก

ได้โปรดชี้แจง

นายประเสริฐ ปัทมสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : กระผมขอประทานกราบเรียนตอบชี้แจง ตามที่คุณทองดีได้เสนอข้อทักท้วงมานั้น ในประการแรกที่ว่า รายงานการประชุมไม่ได้เขียนคำภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายในสภานั้น โดยที่รายงานการประชุมนี้เป็นรายงานการประชุมของสภาประเทศไทย รายงานจึงได้เขียนเป็นภาษาไทย แต่ว่าได้วงเล็บภาษาอังกฤษไว้ด้วยแล้ว ในประการที่ ๒ ที่ว่า ไม่มีข้อบังคับของที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภานั้น ขอเรียนว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๓๕ ได้บัญญัติไว้ว่าในการประชุมรัฐสภา ให้ใช้ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของวุฒิสภา ฉะนั้นจึงไม่ต้องมีข้อบังคับของที่ประชุมร่วมกันขึ้นตามที่เสนอ

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ที่เลขาธิการรัฐสภาได้ชี้แจงมานั้นยังคลาดเคลื่อน เฉพาะหน้า ๓๑ เมื่อกี้ มีทั้งภาษาอังกฤษ ที่แรกเขอ่านเป็นภาษาอังกฤษ “veto” ที่ไหนก็ขีดออก เขียนเป็นภาษาไทย เมื่อเขานี้ข้าพเจ้าก็ได้เจอเจ้าหน้าที่ วิ่งมาหาบอกว่าจะแก้เอาตามข้อใจของท่านผู้แทนเถิด ข้าพเจ้าบอกว่า เอ ไม่ได้ต้องได้กล่าวในสภาก่อนที่นี้ในทำนองเดียวกันนั้น ที่ท่านบอกว่าอันนี้เป็นรัฐสภาไทยก็ทำไมตอนที่คุณพระคุณยา ท่านกล่าวเมื่อกี้ “doctor of civil law” ทำไมท่านไม่เขียนเป็นภาษาไทย ทำไมมาเขียนเป็นภาษาฝรั่ง “judgement” หน้า ๓๒ นี้ทำไมท่านไม่เขียนเป็นภาษาไทย ทำไมมาเขียนเป็นภาษาฝรั่ง อันนี้ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะต่อล้อต่อเถียง ให้มันถูกต้องตามทำนองคลองธรรม ตามระบอบนาถอารยประเทศดีกว่า ถ้าอย่างนั้นท่านอย่าไปพูดภาษาอังกฤษสิ วีโต้ (veto) ก็บอกว่าคัดค้าน กลับลงมา ทำไมท่านไม่พูด จัดมันท์ (judgement) การตัดสิน ทำไมท่านไม่พูด ทำไมจะพูดภาษาฝรั่งทำไม นี่ถ้าหากอย่างนี้ละ ข้าพเจ้าก็จะยืนโต้กันอยู่อย่างนี้ อยากจะขอถามคณะกรรมการพิจารณาตรวจรายงานการประชุมรัฐสภาว่า ท่านจะเห็นด้วยตามที่ข้าพเจ้าขอเสนอแก้แบบนี้ไหม

ประธานรัฐสภา : เอา เชิญท่านกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม

พลเรือโท ศรี ดาวราย (ประธานกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม) : ตามที่ผู้แทนเชียงใหม่ได้ให้ข้อคิดเห็นนั้น กรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมของวุฒิสภาได้ปรึกษาตกลงเห็นชอบด้วยแล้ว และต่อไปจะได้เขียนภาษาอังกฤษลงตามผู้อภิปรายกล่าวถึง จะเขียนเป็นภาษาไทยและจะไว้วงเล็บเป็นภาษาอังกฤษไว้ต่อท้ายให้เหมือนกับการตรวจรายงานการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทน

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ขอขอบพระคุณที่ว่าประธานกรรมาธิการได้ชี้แจง แต่ที่นี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่พูดภาษาอังกฤษออกมานั้นนะ ท่านจะไปวางเสียบภาษาไทยไม่ถูก ต้องเป็นตัวอักษรอังกฤษ อย่างนี้ข้าพเจ้าพอใจท่านประธานที่เคารพ

ประธานรัฐสภา: ตกลงครับ คุณทองดี นั่งลงเถอะ จะได้ว่าเรื่องอื่น ๆ ต่อไป พลเรือโท ศรี ดาวราย (ประธานกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุม): ท่านประธานครับ กระผมยังไม่เห็นด้วยกับคุณทองดี เพราะเหตุว่ากระผมถือภาษาไทยนี้เป็นภาษาที่สำคัญกว่าภาษาชาติอื่น เพราะฉะนั้นเราจะต้องเอาภาษาไทยไว้หน้าภาษาต่างชาติไว้ทีหลังถึงจะถูกไม่ควรจะเอาภาษาอื่นมาไว้หน้า ต้องเอาภาษาไทยก่อนถึงจะถูก กระผมขอเสนออย่างนี้

ประธานรัฐสภา: นั่งเถอะคุณทองดี ไซ้ เสียเวลา

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): มิได้ครับท่านประธานข้าพเจ้าไม่เถียงท่านประธานกรรมาธิการตรวจรายงานการประชุมรัฐสภา ที่นี้อยากจะทำตามท่านประธานรัฐสภาว่า ที่อิสระธรรมนี้ จะขอแก้ไขว่า "ทองดี อิศราชีวิน สมาชิกพรรคอิสระธรรมนี้" อย่างนี้จะได้ใหม่ กรรมาธิการจะขัดข้องไหม นี่บอก "พรรคอิสระธรรม" ลอย ๆ พรรคข้าพเจ้าไม่รู้ชื่ออะไร นี่มันเป็นอย่างนี้ท่านประธานที่เคารพ นี่เป็นคำพูดของท่านประธานรัฐสภาเองนะ ท่านจะแก้ไขได้ไหม ตามที่ข้าพเจ้าเสนอ

ประธานรัฐสภา: เดี่ยวผมจะเรียนให้คุณทราบ ว่า ผมก็ได้พูดไปจริง ๆ และเวลานั้นคุณทำไม่มาคัดค้านผม

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ก็ท่านประธานเวลานั้น ข้าพเจ้าฟังมันก็ลืมเลือนไป มันอย่างว่า เป็นความจริงครับ

ประธานรัฐสภา: เป็นอันว่ารายงานการประชุมรัฐสภาครั้งที่ ๒ นี้ก็มีคุณทองดี พรรคอิสระธรรมเป็นคนที่คัดค้าน แต่ก็เข้าใจกันดีแล้ว ก็เป็นอันว่า เมื่อไม่มีผู้อื่นอภิปรายเป็นอย่างอื่นแล้ว ก็ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมของรัฐสภา ครั้งที่ ๒/๒๕๑๒

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นญัตติขอให้ความรัฐธรรมนุญ นายญาติ ไหวดี เป็นผู้เสนอ ค้างการพิจารณาจากการประชุมครั้งก่อน และครั้งสุดท้ายนี้ดูเหมือนจะเป็นท่านเสนีย์ เป็นฝ่ายค้าน ต่อไปนี้เป็นฝ่ายสนับสนุน

นายญาติ ไหวดี สมาชิกสภาผู้แทน (สุรินทร์): ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เนื่องจากว่าเมื่อวันที่ ๑ เดือนนี้ที่ประชุมรัฐสภาได้อภิปรายญัตติของกระผม ปรากฏว่าฝ่ายสนับสนุนก็มาก

ฝ่ายค้านก็ตาม ยังเข้าใจในประเด็นของญัตติผิดไป คือญัตติของกระผมนั้นได้เสนอญัตติมา ให้ตีความรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ กับมาตรา ๑๓๓ ว่าสภาผู้แทนมีอำนาจออกข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ได้หรือไม่ แต่ในการอภิปรายครั้งนั้น ปรากฏว่าผู้อภิปรายที่เป็นฝ่ายค้านก็ตาม ฝ่ายสนับสนุน ก็ตาม ไปตีความว่าข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ขัดกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ เป็นเรื่องคนละประเด็นไป เหตุนี้จึงขอให้ประชุมนี้โปรดเข้าใจด้วยว่า ญัตติของกระผมนั้นเป็นญัตติให้ตีความรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ญัตติให้ตีความข้อบังคับว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ทำใ้กระผมจึงกราบเรียนอย่างนี้ ก็เนื่องจากว่าตามมาตรา ๑๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนั้น ได้บัญญัติไว้ว่า “วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดินโดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ก็ต้องตีความในมาตราที่ว่ามีอำนาจออกข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน ข้อ ๓๐ ได้หรือไม่ และมาตรา ๑๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยก็มีบัญญัติไว้ว่า “วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจตั้งข้อบังคับการประชุมปรึกษาของแต่ละสภาเกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติ การเสนอญัตติ การประชุม การปรึกษาและกิจการอื่น เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ก็ต้องพิจารณาตีความตามมาตรา ๑๓๓ นี้เท่านั้น การไปตีความ ข้อบังคับนั้นเป็นประเด็นที่ไม่ถูกต้องกับญัตติที่กระผมเสนอ จึงขอกราบเรียนให้ที่ประชุมนี้ เข้าใจด้วย อนึ่ง ขอกราบเรียนด้วยว่า ที่กระผมเสนอญัตตินี้มากก็เนื่องจากมีปัญหา ปัญหาหนึ่ง ก็คือกระผมได้เสนอญัตติต่อท่านเลขาธิการรัฐสภา โดยอาศัยอำนาจข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้เพื่อ จะขอให้รัฐสภาช่วยเหลือกัมพูชา แต่ท่านเลขาธิการรัฐสภาบอกว่าเป็นเรื่องกักมกกันอยู่ เข้าใจว่า จะขัดกับรัฐธรรมนูญ กระผมจึงไปศึกษาค้นคว้าต่างๆ ก็ปรากฏว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๑ นี้ มีบัญญัติไว้ชัดเจนว่า วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดินภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ซึ่งตรงกันข้ามกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๔๐ บัญญัติไว้ว่า “สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดิน” ไม่มีคำว่า “โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๔๕ มาตรา ๗๔ ก็บัญญัติว่า “สภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจควบคุมราชการแผ่นดิน” เท่านั้น ไม่มีประโยคว่า “โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” ฉะนั้นเมื่อสมัยก่อนจึงมีญัตติ ต่างๆ เสนอต่อสภามากมาย แต่รัฐธรรมนูญฉบับต่อๆ มารวมทั้งรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ มีคำว่า “โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” เพราะฉะนั้นจึงเกิดปัญหาขึ้น นี่เป็นปัญหาที่ขอ

ให้ตีความ คำที่ว่า “ปัญหา” นั้นตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๓ แปลว่า “ข้อสงสัย, คำถาม” เมื่อมีข้อสงสัยขึ้นมาก็เกิดปัญหาขึ้น เพราะฉะนั้นที่ฝ่ายค้านว่าไม่มีปัญหาเกิดขึ้น ไม่มีเรื่องไม่มีราวเกิดขึ้นนั้นเป็นการคัดค้านด้วยโวหารอันสุนทร ที่ท่านคัดค้านมา ไม่ใช่ประเด็นที่จะมาตีความกัน ญัตติเรื่องนี้ต้องตีความตามกฎหมาย ตีความปัญหากฎหมาย ไม่ใช่ปัญหาข้อเท็จจริง ไม่ใช่ปัญหาที่จะต้องใช้สำนวนมาตีความกัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอให้พิจารณาตีความตามลายลักษณ์อักษรอย่างเคร่งครัด และที่กระผมขอเสนอให้ตีความเรื่องนี้นั้นก็เนื่องจากว่า กระผมเห็นว่ามติของสภาผู้แทนไม่ใช่ว่าเป็นมติที่ถูกทุกอย่าง จริงอยู่ตามระบอบประชาธิปไตยต้องฟังเสียงข้างมาก เมื่อเสียงข้างมากอย่างไรก็ต้องเอาตามอย่างนั้น ที่แล้วกลเสียงข้างมากในสภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้บังคับ ๕๕ ต่อ ๕๐ กระผมก็เคารพนับถือมตินั้นอยู่ กระผมจึงได้เสนอญัตติขอให้ช่วยเหลือกัมพูชาไป แต่เสียงข้างมากในสภาผู้แทนนั้นไม่ใช่ว่าจะถูกเสมอไป กรุณาเข้าใจด้วยว่าไม่ใช่ถูกต้องเสมอไป ดังกระผมขอยกตัวอย่าง คือ เมื่อสมัยท่านประธานรัฐสภาดำรงตำแหน่งเป็น สส. เชียงราย ครั้งที่ ๒ ระหว่างสมัยมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลงใหม่ๆ คือในระหว่าง พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๔๘๙ ท่านประธานคงจำได้ว่ารัฐบาลสมัยนั้นมีท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์คนปัจจุบันนี้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงคราม พ.ศ. ๒๔๘๘ ต่อสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจะลงโทษพวกอาชญากรรมสงครามคือ พวกที่ติดต่อกับญี่ปุ่น พวกที่ช่วยเหลือเป็นศัตรูกับสัมพันธมิตร เมื่อสมัยมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ และในครั้งนั้นสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติเห็นชอบด้วยแล้ว ประกาศใช้บังคับในต่อมาทั้ง ๆ ที่กฎหมายอาชญากรรมสงครามฉบับนั้นได้ผ่านคณะกรรมากรกฤษฎีกา ได้ผ่านคณะรัฐมนตรีได้ผ่านสภาผู้แทนไปแล้ว เมื่อใช้บังคับแล้วก็มีกรรมากรจับกุมท่านจอมพล ป. หลวงวิจิตรวาทการ รวมทั้งท่านอื่นๆ รวมเป็น ๑๓ ท่านไปคุมขังไว้ถึง ๕ เดือน จนกระทั่งวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๔๘๙ ศาลฎีกาจึงพิพากษาว่ากฎหมายอาชญากรรมสงครามนั้นเป็นกฎหมายลงโทษย้อนหลังเป็นโมฆะ ดังกระผมขออ่านคำพิพากษาของศาลฎีกาให้ฟังดังต่อไปนี้.....

ประธานรัฐสภา : ผมว่าไม่จำเป็นในเรื่องนี้

นายญาติ ไหวติ สมาชิกสภาผู้แทน (สุรินทร์) : ถ้าไม่จำเป็นก็ได้ คือศาลฎีกาพิพากษาว่ากฎหมายอาชญากรรมสงครามเป็นโมฆะ เมื่อโมฆะแล้วก็ปล่อยผู้ต้องหาไป อย่างนี้เป็นต้น นี่แสดงให้เห็นว่ามติของสภาผู้แทนไม่ใช่ว่าถูกต้องเสมอไป แต่เราต้องรับฟังในฐานะที่ว่า

เสียงข้างมากตามระบบประชาธิปไตย เรื่องนี้กระผมจึงขอให้ที่ประชุมนี้ถือเป็นหลักวินิจฉัย และอีกอย่างหนึ่งนั้น การที่ความตามรัฐธรรมนูญนั้นต้องตีความตามวลยลักษณะอีกหรืออย่าง เกรงครัดแล้วต้องดูความหมายของกฎหมายด้วยว่ามีความประสงค์อย่างไร ที่นี้มกดูความหมาย ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ ก็ดูได้จากคำปรารภ กรณคดีในหน้า ๕ มีอยู่ว่า "รัฐสภามี อำนาจในทางนิติบัญญัติ และควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้ด้วยวิธีการตั้งกระทู้ถาม รัฐบาล เปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ หรือเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ" ก็มี เท่านั้น ฉะนั้นการตั้งข้อบังคับ ตามข้อ ๓๐ นี้เป็นการตั้งข้อบังคับ เกินอำนาจตามรัฐธรรมนูญ กำหนดไว้ คือรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๖ ให้ตั้งกระทู้ถามได้ มาตรา ๑๒๗ ให้เปิด อภิปรายโดยไม่ได้ลงมติ มาตรา ๑๒๘ ให้เปิดอภิปรายโดยลงมติ ที่นี้มกตั้งข้อ ๓๐ ขึ้นก็คล้าย ๆ กันว่า เป็นผลพลอยได้ที่เกิดขึ้นโดยการกระทำที่เกิดขึ้นจากคณะกรรมการเกิดขึ้นคล้าย ๆ กันว่า เราไปซื้อของจากพ่อค้า พ่อค้าทอนสตางค์มาเกิน อย่างนี้เราจะเอาใหม่ สมมติให้ธนบัตรใบละ ๒๐ บาทไป ทอนเกินมา ๓๐ บาท เงิน ๓๐ บาทที่เกินมานั้นเราจะเอาหรือไม่ กระผมเห็นว่าไม่ควร เอามาเป็นกรรมสิทธิ์ ยิ่งเป็นเรื่องผิดกับกฎหมายแล้วก็ไม่เอา ไม่อย่างนี้กระผมคิดว่าที่กระผม เสนอนี้ไม่ใช่เพื่อหันหลังให้กับประชาชนแต่กระผมคิดว่า กระผมเอาไม่ได้ ถ้าทำตามข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ก็ทำไม่ได้ อาจจะต้องขัดกฎหมายภายหลัง ตามตัวอย่างที่กระผมได้ยกตัวอย่างเรื่องกฎหมาย เกี่ยวกับอาชญากรรม พ.ศ. ๒๔๘๘ ไปแล้วว่า มันอาจขัดและใช้เป็นประโยชน์ในทาง กฎหมายไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้จึงขอให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดตีความให้ตรงกับประเด็น ที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วคือมีปัญหาโดยเป็นญัตติเสนอมมาแล้ว และการตีความนี้เป็น ปัญหากฎหมายโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นจึงไม่เกี่ยวกับเรื่องรัฐบาล ไม่เกี่ยวกับสนับสนุนรัฐบาล ไม่ใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านรัฐบาลเลย แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ของนิติบัญญัติเท่านั้นที่เรา กำลังว่ากันในขณะนี้เป็นเรื่องของรัฐบาลโดยเฉพาะ จึงขอให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดตีความตาม ที่กระผมได้ทำความเข้าใจนี้ด้วย

ประธานรัฐสภา : เอ้า คุณทองดี แห่งพรรคอิสราธรรม

นายทองดี อิสราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอย่างสูง ที่ท่านประธานได้กรุณาให้ข้าพเจ้ามาคัดค้านญัตติของคุณชาติ ไทวดี แห่งจังหวัดสุรินทร์ ตามที่ท่านอ้างว่าจะจะเป็นความคิดเห็นอะไรในสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นสถาบันสูงสุดของชาติ ซึ่งเป็นตัวแทนปวงชนเข้ามาในที่นี้ไม่ถูกต้องเสมอไป ท่านกล่าวอย่างนี้ ทั้งนี้แสดงว่าท่าน ขอ

ประทານโทษ เขกกระบาลตัวเอง ท่านหลู่เกียรติยศตัวแทนปวงชนชาวไทย....

ประธานรัฐสภา : คุณทองดี อภิปรายไม่มีการเสียดสี

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ครับ ขอประทานโทษ ก็ท่านตอบหัวท่านเองครับ หรือตอบหน้าท่านเองดีกว่าครับ ท่านหาได้ค่านึงว่าท่านเป็นตัวแทนปวงชน แต่ประการใดหรือไม่ ท่านก็อ้างว่า รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ ตลอดจนมาตรา ๑๒๙ นั้นให้อำนาจเราแล้ว แต่ทั้งนี้ว่า ข้อบังคับโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อ ๓๐ สมาชิกมีสิทธิที่จะเสนอญัตติ ต้องมีผู้รับรองอย่างน้อยสิบคนนั้น เป็นการก้าวก่ายรัฐบาล วันก่อนท่านกล่าวว่าเดี๋ยวก็เกิดสมาชิกขึ้นมา เสนอญัตติบีบบังคับให้รัฐบาล พาณา จอมพล ถนอม กิตติขจร ยึดเขาพระวิหารคืน อย่างนี้เป็นต้น เดียวก็จะเสนอให้ยึดเบงค่อพวนิชการต่างๆ ในประเทศไทยมาเป็นของรัฐบาลอย่างนี้ อันนี้ท่านตีตนตายไปก่อนใช้ ท่านหาได้ค่านึงถึงไม่ว่าผู้แทนราษฎรทุก ๆ คนที่มานั่งในสถาบันสูงสุดของชาตินี้ ก่อนเขาจะทำอะไรลงไป เขาต้องมีสติสัมปชัญญะ ไม่ได้หมายความว่าทำสงเดช หรือทำเพื่อตั้ง ทำอย่างท่านนั้น พวกเราไม่ต้องการนี้ท่านเสนอเข้ามาอย่างนี้ ข้าพเจ้าเองนอนปวดศีรษะอยู่หลายวัน ว่าทำไมถ้ามีผู้แทนอย่างท่านเสนอเรื่องอย่างนี้มาริตรอนอำนาจของตนเองเหมือนอย่างหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ท่านกล่าวไว้วันก่อนว่า ท่านนั่งในสภานั้นมาหลายสมัยหลายยุคหลายสมัยก็ไม่เคยเห็นผู้แทนราษฎรคนใดมาริตรอนสิทธิของตน ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเราได้ทราบแล้ว อยู่ในกำมือ เราต้องใช้ตาบให้ถูกต้อง กรณีเขาพระวิหาร ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเคยเสนอในหน้าหนังสือพิมพ์ประมาณเดือนกว่ามาแล้ว ว่ารัฐบาลนี้สมควรจะส่งทหารหนึ่งกองทัพบกเข้ายึดเสียเลย ที่ดินแดนของเราสูญเสียไปคราวก่อนนั้น สภาผู้แทนราษฎรเราก็ไม่มี.....

ประธานรัฐสภา : คุณทองดี ผมขอให้พูดในประเด็นหน่อย

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : เปล่า อันนี้ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานครับ คือข้าพเจ้าเสนอนี้ อภิปรายนี้ เพื่อจะประกอบเหตุผลให้ พาณา ทั้งนายกรัฐมนตรีและท่านรองนายกรัฐมนตรีผู้รักชาติสูงยิ่งกว่าชีวิตจะได้ค่านึงถึงเขาพระวิหาร ข้าพเจ้าเองก็เป็นห่วง เดียวนี้เวียดกงก็ใกล้เข้ามาเต็มทีแล้ว ร้อยเอ็ดเจ็ดนคร ภาคอีสานเดือดร้อนที่ข้าพเจ้ากำลังจะเสนอกระหู่ด่วนเข้าไปแล้ว จะเสนอญัตติเข้าไปแล้วเรื่องนี้ ท่านประธานเวลานี้ทราบไหมว่าพวกเวียดกง เวียดมิน ไซโบตาง (sabotage) เข้ามานั่งไทยลักเท่าไรปล่อย

ให้อพยพเข้ามา....

ประธานรัฐสภา : นี้คุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : นี่เป็นอย่างนี้ ท่านประธาน....

ประธานรัฐสภา : ผมขอให้คุณอภิปรายในประเด็น

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ครับ เพราะฉะนั้นก็จะกลับเข้ามาในประเด็นในข้อบังคับข้อ ๓๐ ที่ท่าน ส.ส. สุรินทร์ เสนอเข้ามา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติแห่งจังหวัดสุรินทร์ คือคุณ...ขอประทานโทษต้องออกนาม คือคุณณัติ ไหวท่านดีมาก ไหวดี ครับ ขอโทษ ถ้าท่านจะกระทำตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทน ข้อ ๑๓๘ แล้วท่านก็ทำได้ ดีความในวงสภาผู้แทนราษฎรของเราเสียก่อน ถ้าท่านเห็นว่าไม่พอใจท่านก็ใช้ข้อบังคับข้อ ๑๓๘ เสนอเป็นญัตติเข้ามาขอแก้ แก้ให้ถูกต้องตามจิตใจของท่านต้องการ เพราะลูกพรรค ส.ป.ท. พวกท่านก็มากมายก่ายกอง ท่านก็ทำเสียงเอะซิท่านประธานที่เคารพ นี่ท่านก็ไม่ทำ นี่จู้ ๆ ท่านก็เสนอขึ้นมาดีความในรัฐสภา และทำให้บรรดาท่านวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการประจำทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ตำรวจ อธิบดีกรม กรมต่าง ๆ ปลัดกระทรวงจนข้าราชการชั้นเอก ชั้นพิเศษอะไรร้อยแปดเสียเวลา ควรจะบริหารราชการแผ่นดิน เต็มวันนายพัน นายพล ควรจะไปภาคอีสานนี้ทำให้ท่านเหล่านี้เสียเวลา เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วย ขอยื่นหยัดคัดค้านญัตติของคุณณัติ ไหวดี อย่างเด็ดขาด

ประธานรัฐสภา : ต่อไปฝ่ายสนับสนุน

นายประสิทธิ์ จุลละเกศ สมาชิกวุฒิสภา : กระผมในหน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภา ก็ขอประทานถือโอกาสอภิปรายเกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วย ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าการประชุมในวันนี้ก็เป็นการประชุมร่วมในระหว่างสองสภา นี้ ประกอบกับเป็นการตีความในทางข้อกฎหมาย ซึ่งกระผมเห็นว่าถ้ากระผมจะได้ให้ความคิดเห็นไปประการใดประการหนึ่งแล้ว มันก็เป็นเรื่องของกาให้ข้อคิดเห็นในทางกฎหมายเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะมีอะไรผิดพลาดไป ก็ถือว่าเป็นเรื่องของข้อกฎหมายต่อไป กระผมได้ฟังการประชุมตั้งแต่คราวที่แล้วซึ่งได้ผ่านมา และก็เมื่อครั้งสมัยมีการประชุมสภาผู้แทนซึ่งข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ข้อนี้เป็น ข้อ ๒๙ ทวิ ซึ่งท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติแห่งจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งครั้งหนึ่งก็เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนร่วมด้วยกันกับกระผม เป็นผู้เสนอขึ้นมาในที่สุดผลของการประชุมที่ประชุมก็ลงมติในเรื่องนั้น จึงกลายมาเป็นข้อ

บังคับการประชุมสภาผู้แทน ข้อ ๓๐ ในขณะนี้ ซึ่งนับว่าท่านก็ได้ต่อสู้เกี่ยวกับข้อบังคับการประชุมข้อนี้ตลอดมาด้วยดี จึงเป็นที่น่ายินดีว่าถ้าหากว่าข้อบังคับการประชุมข้อนี้ไม่มีการเสนอไปอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ก็คงจะได้ใช้บังคับต่อไป แต่หาว่าอย่างไรก็ตาม ทางฝ่ายผู้แทนของจังหวัดสุรินทร์ก็ได้เสนอญัตติอันนี้ขึ้นมาขอให้รัฐสภาตีความโดยอาศัยอำนาจของมาตรา ๑๗๓ กรณีจะเป็นอย่างไรก็ตาม ในการที่กระผมจะอภิปรายนี้ กระผมก็ถือโอกาสอภิปรายเท่าที่เอกสารปรากฏ คือหนังสือของทางสภาเป็นเรื่องญัตติขอให้ตีความรัฐธรรมนูญด้วยนายญาติ ไหวติ ได้เสนอขอให้ตีความรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้สภาตีความข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๓๐ ว่าขัดต่อมาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๓๓ ของรัฐธรรมนูญหรือไม่ นอกจากเรื่องนี้เป็นเรื่องจะต้องพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา จึงขอเสนอมาเพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ อีกอันหนึ่งก็เป็นหนังสือของคุณญาติ ไหวติเอง ซึ่งเสนอต่อประธานสภาผู้แทนก็เป็นกรณีเช่นเดียวกันว่าเฉพาะข้อ ๓๐ ที่บัญญัติขึ้นนั้นจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ หรือไม่ เพราะฉะนั้นประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยในเรื่องนี้ก็คงมีปัญหาแต่เพียงว่าข้อบังคับการประชุมข้อ ๓๐ นี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ กับมาตรา ๑๓๓ หรือไม่ ในปัญหาเรื่องนี้ตามที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่าเป็นปัญหาในทางข้อกฎหมายซึ่งสมาชิกในด้านสภาผู้แทนท่านก็ได้อภิปรายมามากมายเหลือเกินในครั้งประชุมในสมัยคราวที่แล้ว และต่อมาในนัดที่แล้วก็ได้มีการอภิปรายในเรื่องนี้มาก็เป็นจำนวนมากหลายท่านด้วยกัน ก่อนอื่นที่เดียวกระผมเห็นว่า ในการที่ท่านประธานสภา ท่านประธานรัฐสภาที่ได้รับญัตติอันนี้มานั้นเป็นการถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุว่าบังเอิญกระผมได้ทราบว่ามีท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้เสนอญัตติโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับการประชุมข้อ ๓๐ ว่ารัฐสภานั้นจะมีอำนาจตีความข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๐ ได้หรือไม่ เรื่องนี้ดูเหมือนจะมีญัตติเสนอมาทางสภาผู้แทนแล้ว ฉะนั้นกระผมก็เห็นสมควร ควรจะได้กล่าวได้ด้วยว่ารัฐสภานั้นมีอำนาจพิจารณาหรือไม่ แต่ถ้าพิจารณาตามเรื่องราวที่เป็นมาแล้ว จะเห็นได้ว่าท่านประธานวุฒิสภาหรืออีกนัยหนึ่งประธานรัฐสภานั้นก็ได้รับญัตติอันนี้เข้ามา ก็เห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้วจึงได้รับไว้ แต่กระผมก็อยากจะขออภิปรายสนับสนุนเพิ่มเติมว่า ในเรื่องนั้นนั้นถ้าพิจารณาทุกอย่างรอบคอบแล้ว ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยเห็นว่ามันยังไม่มีอะไรจะเกิดขึ้นแต่กระผมเห็นว่าในทางตรงกันข้ามนั้นข้อบังคับการประชุมนี้ปรากฏแล้วว่าเป็นข้อบังคับการ

ประชุมของสภาผู้แทน ข้อ ๓๐ และก็ได้นำไปบังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตลอดมาแล้ว และต่อมาก็มีญัตติของท่านสมาชิกหลายญัตติติดต่อกัน เท่าที่กระผมสอบถามจากสภาผู้แทนก็ได้ความว่ามีมาถึง ๗ ญัตติติดต่อกัน กระผมขอเรียนให้ทราบอย่างนี้ เช่น เป็นต้นว่า ญัตติขอเปิดป่าสงวนแห่งชาติ ญัตติขอให้ช่วยเหลือชาวชนบททั่วประเทศด้วยรถแทรกเตอร์ ญัตติขอให้รัฐจัดงบประมาณช่วยเหลือการเกษตรให้สูงขึ้น ญัตติเรื่องสถานการณ์ในประเทศกัมพูชา ญัตติเรื่องตั้งกรมวิชาการสอบสวนค่าใช้จ่ายเงินราชการลับญัตติเรื่องขอให้รวมสถานีวิจัยเข้าเป็นองค์การเดียวกันหรือรัฐวิสาหกิจ ญัตติขอให้ตีความข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๐ ว่ารัฐสภามีอำนาจพิจารณาหรือไม่ ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าเรื่องต่างๆ ที่ได้มีญัตติเข้ามาแล้วเพียงปัญหาว่าจะให้พิจารณากัน แล้วก็ไปพิจารณากันตอนหลังมาตีความมันจะเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมนึกว่ามันน่าจะทำได้ ไหน ๆ จะทำแล้วก็ต้องทำเสีย ตั้งแต่ตอนนั้นจึงจะชี้ขาดว่าเรื่องมันเกิดขึ้นมาแล้ว ข้อบังคับการประชุมมีแล้ว ญัตติเสนอเข้ามาแล้ว ฉะนั้นคงไม่มีปัญหาอะไรที่จะขอให้สภานี้ตีความ กระผมอยากขอทราบเรียนชี้แจงว่า ในการตีความรัฐธรรมนูญนี้ เราเคยมีการตีความกันมา ๒ ครั้งรวมทั้งครั้งนี้ ครั้งแรกมีการตีความเกี่ยวกับเรื่องการยับยั้งกฎหมายพระราชบัญญัติควบคุมค่าเช่า ซึ่งครั้งนั้นกระผมจำได้แม่นยำว่าผู้เสนอขอให้ตีความนี้ก็ขอภัยที่จะกล่าวนามท่าน คือคุณสุบิน พูลพัฒน์ นี่เอง ในขณะนั้นความจริงกฎหมายฉบับนั้นนะ เมื่อหลังจากที่วุฒิสภาได้ยับยั้งไปแล้ว และต่อมาก็ปรากฏว่ามีสมาชิกหลายท่านด้วยกันได้เสนอกฎหมายควบคุมค่าเช่าขึ้นมาซึ่งทางท่านผู้เสนอเห็นว่า เป็นเรื่องที่น่าจะขัดกันอะไรทำนองนี้ หรือว่าน่าจะรับไม่ได้เพราะเหตุว่าเป็นการเสนอซ้ำ จึงได้อาศัยอำนาจทางสภาาร่วมกันนี้ ประชุมสภาาร่วมกันได้ จะเห็นได้ว่าถ้าเป็นอย่างนี้แล้ว ละก็การเสนอขอให้ตีความในคราวที่แล้วนั้นยังอ่อนหรือยังยิ่งหย่อนกว่าการเสนอในครั้งนี้อย่างมากมายเหลือเกิน เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในการที่ท่านประธานจะได้รับไว้ในเรื่องนี้ กระผมเห็นว่าเป็นการถูกต้องแล้วแล้วก็ถือว่าการขัดแย้งมันเกิดขึ้นแล้ว แล้วก็เพราะเหตุว่ามันมีญัตติต่าง ๆ ที่ว่านี้เข้ามาจึงต้องพิจารณากันดูว่ามาตรา ๓๐ นี้ยังเป็นข้อบังคับที่ใช้ได้ โดยไม่ขัดต่อกฎหมายอื่นใดหรือไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ ฉะนั้นการที่ท่านสมาชิกที่ท่านเสนอมานี้ คือคุณญาติ ไหวดี แห่งจังหวัดสุรินทร์ที่เสนอมานี้ กระผมก็นึกว่า ที่แรกก็เข้าใจว่าท่านก็คงเคารพมติของที่ประชุมสภาผู้แทนเหมือนกัน เพราะเหตุว่าการประชุมสภาผู้แทนนั้นเราก็น่าจะเคารพกันบ้างเหมือนกันว่ามติของที่ประชุมเป็นอย่างไรแล้ว ก็ควรจะ

เป็นอย่างนั้น แต่การที่ท่านเสนอมาในทางที่ขอให้ประชุมร่วมกันก็เนื่องจากว่ามันมีทางออกตามมาตรา ๑๗๓ แห่งรัฐธรรมนูญในข้อที่ว่า ถ้าหากว่าเป็นกรณีในเรื่องวงงานของสภาแล้วละก็ ก็ขอให้รัฐสภาเป็นที่ความได้ และการตีความนี้ก็ถือว่าเป็นการเด็ดขาดที่สุด เพราะฉะนั้นการเสนอแบบนี้กระผมเห็นว่าถูกต้องและชอบที่จะสนับสนุนได้ว่าไม่เป็นการผิดอีกประการหนึ่งมีท่านสมาชิกบางท่านได้ทักท้วงว่ามันเป็นเรื่องของการประชุมสภาผู้แทน คือเรื่องของคนอื่นอย่ามาเกี่ยวข้องกับแต่ความจริงนั้นก็ได้อ้างข้อบังคับ ข้อ ๓๓๘ มาเหมือนกัน แต่กระผมเห็นว่าข้อ ๓๓๘ ซึ่งจำได้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดพระนครได้อภิปรายในคราวที่แล้ว กระผมก็ยังนึกว่าสำหรับข้อบังคับ ข้อ ๓๓๘ นั้นความจริงมันเป็นเรื่องการขัดกันในเรื่องข้อบังคับด้วยกันแต่ว่าในกรณีเรื่องนี้เอาความขัดกันนี้เอาข้อ ๓๐ นี้ขึ้นมาเทียบกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ และถือว่าขัดกับแม่บทใหญ่เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วก็ต้องเอาข้อบังคับมาเปรียบเทียบกับอย่างที่ว่านั้น ฉะนั้นมันก็เป็นคนละเรื่องกัน หน้าที่อันนี้ก็ตกอยู่กับหน้าที่ที่รัฐสภาจะต้องประชุมร่วมกันเพื่อตีความ เพราะฉะนั้นการอาศัยทางออกในแบบนี้แล้ว กระผมเห็นว่ามันจะเป็นการชอบด้วยกฎหมายเหมือนกัน และชอบด้วยวิธีปฏิบัติที่จะทำได้โดยไม่เป็นการผิดต่ออย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้น เมื่อญัตตินี้เข้ามาสู่สภาได้โดยมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นแล้ว ปัญหาต่อไปก็มีว่าญัตติที่ว่านั้นนั้นจะแปรเป็นเรื่องญัตติว่าเป็นการควบคุมหรือว่าญัตติเพื่อเสนอแนะให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดินต่อไปนั้น กระผมได้พิจารณาด้วยความรอบคอบและมีความคิดเห็นในทางข้อกฎหมายเหมือนกัน และก็เห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่นั้นไม่ได้อยู่ในอาณัติมอบหมายจากผู้หนึ่งผู้ใด นอกจากจะทำไปโดยสุจริตใจ ก็พิจารณาในข้อกฎหมายแล้วจะเห็นได้ว่าในคำปรารภแห่งรัฐธรรมนูญของท่านผู้แทนจังหวัดสุรินทร์พูดนั้น กระผมก็ได้อ่านพบอยู่คือสกัดหัวสกัดท้ายไว้หมด กล่าวตอนหนึ่งว่า กระผมขออ่านเพียง ๓ บรรทัด กล่าวตอนหนึ่งในหน้า ๕ ฉบับพิเศษนี้ ฉบับของราชกิจจานุเบกษานี้ ก็บอกว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญลงมติกำหนดหลักการสำคัญเป็นการทั่วไปว่ารัฐสภามีอำนาจในทางนิติบัญญัติและควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินได้ด้วยวิธีการตั้งกระทู้ถามรัฐบาล เปิดอภิปรายทั่วไปโดยไม่ลงมติ หรือเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ นี่จะเห็นได้ว่าเจตนารมณ์ในคำปรารภนี้ เห็นว่ามีข้อความขัดแย้งมาก เป็นที่เข้าใจได้ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่ออกมาใช้บังคับในขณะนั้นนั้นนะ ได้บัญญัติไว้ด้วยว่าสภาเรานี้มีหน้าที่ในทางนิติบัญญัติ นอกจากนิติบัญญัติแล้วก็ยังควบคุมการบริหาร

ราชการแผ่นดิน แต่ว่าด้วยวิธีการอย่างใดบ้าง แล้วก็เป็นเรื่องต้องตั้งกระทู้ถาม เปิดอภิปราย
 ทั่วไปโดยไม่ลงมติหรือเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจ คือว่าสกัดหัวสกัดท้ายไว้หมด
 แล้ว สกัดหัวด้วยกระทู้ สกัดท้ายด้วยลงมติไม่ไว้วางใจ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว อะไรนอกเหนือ
 ไปจากนั้นก็ต้องถือว่าขัด ถ้าขัดก็ขัดด้วยวิธีการควบคุมนี้ ซึ่งรัฐธรรมนูญมีบัญญัติไว้โดย
 เฉพาะแล้ว โดยบทบัญญัตินี้ก็เพียงแค่นี้ เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกกระผมก็ขอภัยคือ
 ท่านสมาชิกสภาผู้แทนแห่งจังหวัดพระนคร ที่ท่านได้กล่าวว่ามันเป็นการควบคุมอย่างกว้าง
 กระผมเห็นในทางตรงกันข้าม มันเป็นการควบคุมอย่างชัดเจนและตรงไปตรงมาเหลือเกิน
 เพราะบอกแล้วว่ามันมีอะไรบ้าง กระทู้นั้นก็มีมาตรา ๑๒๖ อภิปรายโดยไม่ลงมติก็มาตรา ๑๒๗
 ลงมติไม่ไว้วางใจโดยเปิดอภิปรายทั่วไปก็มาตรา ๑๒๘ มันก็มีเพียงแค่นี้ เมื่อกฎหมายสกัดหัว
 สกัดท้ายไว้แบบนี้แล้ว การที่จะเพิ่มอะไรนอกเหนือไปจากนั้นก็เป็นการเพิ่มเติมในการที่
 ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้ว ในเรื่องนี้เป็นเรื่องของวงงานสภา ก็ใช้บังคับ
 ไม่ได้ ท่านผู้เป็นประธาน ตามที่กระผมกราบเรียนมาก็มีปัญหาต่อไปว่าเรามีทางพิจารณา
 อย่างไม่ได้ว่าผู้ใดหรือว่าอีกฝ่ายหนึ่งข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้จะเป็นการควบคุมหรือว่าเป็นการ
 เสนอแนะเพื่อให้รัฐบาลบริหารราชการแผ่นดินไปด้วยดีนั้น กระผมขอถามเจตนาของท่าน
 สมาชิกโดยทั่วไปที่เสนอญัตติทำนองนี้เข้ามานั้น ความจริงใจของท่านนะเพื่ออะไร เพื่อจะ
 เป็นการทำหน้าข้อบกพร่องในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลใช่หรือไม่ หรือเพื่ออะไรแน่
 นี้เราพอจะเห็นเจตนาได้ เราต้องแปลจากเจตนาในการเสนอญัตติอันนี้ขึ้นมา จะเจตนาด้วย
 อย่างไม่ก็ตามมันก็ไม่พ้นว่า ก็เพื่อต้องการควบคุมรัฐบาลนั่นเอง เราจะเห็นได้ว่ารัฐธรรมนูญ
 นี้ได้สกัดการควบคุมไว้ด้วยกระทู้ถาม กระทู้นี้ความจริงมันเป็นกระทู้ที่ไม่ได้ไปผูกมัด
 รัฐบาลเท่าไรนัก แต่บังเอิญท่านสมาชิกก็พูดกันเป็นทำนองว่ามันเป็นกระทู้ ๓ เพลงก็ตกม้าตาย
 ความจริงนี้กระทู้ ๓ เพลงตกม้าตายนี้ ถ้าหากว่าเป็นกระทู้ที่ไม่ใช่ในข้อมีสาระสำคัญแล้วละก็
 กระผมก็นึกว่า ๓ เพลงตกม้าตายเหมือนกัน ถ้าหากว่าเป็นกระทู้ที่มีสาระจริง ๆ แล้วละก็ เท่าที่
 กระผมจำได้ว่าในประวัติของสภานี้จะเห็นได้ว่านี่มีครั้งหนึ่งอันเนื่องมาจากกระทู้นี้เอง เท่าที่
 กระผมจำได้คือกระทู้ถามเกี่ยวกับเรื่องการขายทรัพย์สิน การขายที่ดินของทรัพย์สินในสมัย
 นั้น ดูเหมือนสมัยเปลี่ยนแปลงการปกครองใหม่ ๆ และก็ปรากฏมีรัฐบาลได้ขายที่ดินของ
 ทรัพย์สินให้กับผู้ก่อการบางท่าน กระผมนึกว่าในสภานี้ก็มีหลายท่านที่จำได้ ก็มีสมาชิกได้ตั้ง
 กระทู้ อันเป็นข้อสารสำคัญเป็นที่สนใจของประชาชน บอกรัฐบาลทำแบบนั้นไม่ถูก ในที่สุด

รัฐบาลก็ต้องตอบกระทู้อันนั้นมาว่ามีท่านผู้ใดบ้าง ที่ได้รับข้อที่ดินของทรัพย์สินไปบ้าง เมื่อปรากฏชื่อเป็นบัญชีทางว่าขึ้นมา บรรดาสมาชิกสภาผู้แทนในขณะนั้นหลายท่านด้วยกัน ก็รู้สึกว่ามันเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง แต่เมื่อรัฐบาลรับสารภาพมาแบบนี้แล้วก็ถือว่าการบริหารราชการแผ่นดินนั้นใช้ไม่ได้ หมดความไว้วางใจ เมื่อเป็นดังนั้นแล้วในตอนบ่ายนั้นเท่าที่กระผมจำได้สมาชิกก็เสนอญัตติเปิดอภิปรายเพื่อไม่ไว้วางใจ ได้มีการอภิปรายกันตลอดมาจนกระทั่งถึงเวลาค่ำก็ต่อในวันอื่นต่อไป แต่ว่าก่อนที่จะมีการประชุมต่อนั้น ปรากฏว่าในคำนั้นเอง รัฐบาลลาออก นี้กระผมชักตัวอย่างง่าย ๆ ให้เห็นว่ากระทู้ที่มีสาระนั้นได้ประโยชน์มากเหลือเกิน เป็นการควบคุมรัฐบาล, นีหากทงหลักไม่พ้นเหมือนกัน ถ้าหากว่ากระทู้ที่ตั้งมาดี ๆ แล้ว กระผมก็นึกว่าจะจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ตัวของตนเองก็ดี หรือว่าแก่รัฐบาลก็ดี เป็นการควบคุมกันโดยเฉพาอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญนี้ เราถึงมีบอกว่าเราเราจะควบคุมใน ๓ ประการนี้เท่านั้น โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ก็คือมาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ เท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเอากระทู้มาเทียบกับญัตติที่ท่านเสนอมา หรืออีกนัยหนึ่งข้อบังคับการประชุมที่เสนอญัตติได้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินนั้น กระผมจึงเห็นได้ว่า แม้แต่เพียงกระทู้เทียบกันแล้ว ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๐ ญัตติที่ตั้งขึ้นมานี้กลับมีข้อความหนักหน่วง มีความหมายหนักหน่วงมากกว่ากระทู้ตามนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเพียงเทียบกระทู้แล้ว จึงเห็นได้ว่าข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๐ นี้ เป็นข้อบังคับการประชุมที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เป็นการแน่นอน คือนอกเหนือไปจากการควบคุมที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งเหลือเกิน เพราะฉะนั้นกระผมเองเห็นว่าก็คงจะไม่มีปัญหาอะไรนัก คือพูดกันอย่างในทางข้อกฎหมายอย่างธรรมดา ไม่มีเจตนาที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดแพ้ชนะ ไม่ใช่เช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดพระนครท่านได้กล่าวต่อไปว่า เกี่ยวกับการตีความนั้นมันมี ๒ อย่าง อย่างหนึ่งตีความในวงงานรัฐสภา อีกอย่างหนึ่ง การตีความโดยทางศาล ท่านก็บอกว่าการตีความในทางศาลนั้น ถ้าหากว่าศาลได้เห็นว่าบทกฎหมายใดบังคับเอื้อไปเจอเข้า มันขัดกัน ท่านก็สั่งให้ตุลาการรัฐธรรมนูญเป็นผู้ตีความ เมื่อตุลาการรัฐธรรมนูญตีความประการใดแล้วถือเป็นที่สุดและใช้บังคับไม่ได้ โดยถือว่ามาตรา ๑๗๔ และมาตรา ๑๗๕ นั้นเกี่ยวเนื่องกันโดยเฉพา มาตรา ๑๗๔ นี้ก็มีปัญหา เพราะเหตุว่าที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้น กระผมเห็นว่าถูกต้อง มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๗๕ นั้นมันเป็นข้อความที่เกี่ยวข้องกัน มาตรา ๑๗๔ ใช้คำว่าบทกฎหมายใดขัด ถ้าขัดแล้วก็ถือว่าใช้บังคับมิได้ แต่ว่าข้อบังคับการประชุมที่ว่านี้

ไม่ใช่บทกฎหมาย ดังที่ท่านสมาชิกแห่งจังหวัดนครสวรรค์ได้ถามว่าจะ เป็นกฎหมายหรือไม่ ในส่วนตัวกระผม กระผมเห็นว่าข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๐ นี้ไม่ใช่กฎหมาย เมื่อไม่ใช่กฎหมายแล้วเราจะใช้มาตรา ๑๗๔ ได้หรือไม่ กระผมเห็นว่า มาตรา ๑๗๔ นั้นมันใช้สำหรับมาตรา ๑๗๕ ส่วนมาตรา ๑๗๓ นี้เมื่อข้อบังคับการประชุมมันขัดต่อรัฐธรรมนูญอย่างที่ว่านี้แล้ว เราแปลให้เห็นว่าเป็นการควบคุมแล้ว มาตรา ๑๗๓ ที่ว่าเป็นการควบคุมแล้ว ก็ถือว่าข้อบังคับนี้เมื่อขัดต่อ มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ แล้ว ก็อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗๓ นี้เอง เป็นอันว่าใช้บังคับไม่ได้ เพราะเหตุว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญแล้วเป็นผลในตัวว่าใช้บังคับด้วยประการใด ๆ ก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยบทกฎหมายอื่นใดมารับรองอีกต่อไป กระผมมีความเห็นดังนี้ และก็คิดว่าการที่จะแปรรัฐธรรมนูญในเรื่องนี้ กระผมเห็นว่าความจริงถ้าจะพิจารณาแก่นักันตัวแล้ว ก็เห็นว่าข้อบังคับการประชุมข้อ ๓๐ นี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ และมาตรา ๑๓๓ ขอขอบคุณครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : กระผมรู้สึกเป็นเกียรติในการที่ได้อภิปรายซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำความเข้าใจกับรัฐสภาแห่งนี้ ในการที่เราได้อภิปรายกันมา ๒ วันนี้เพื่ออะไรกัน ความจริงนั้นผู้เสนอญัตติมีสิทธิชอบธรรมที่จะทำได้ แต่ทำถูกหรือไม่เท่านั้น คือรัฐสภานั้นจะตีความตามญัตติของท่านผู้เสนอได้หรือไม่ ท่านผู้เสนอนั้นจะได้ขมวดท้ายของญัตติไว้ว่าข้อบังคับข้อ ๓๐ นี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่เป็นการตีข้อความในข้อบังคับหรืออะไร ก็ข้อบังคับข้อ ๓๐ นี้เอง มาที่อยู่เดี๋ยวนี้ ถ้ามันขัดก็ใช้ไม่ได้ ก็ถ้าเป็นการตีความตามข้อบังคับข้อ ๓๐ แล้วไซ้ไร ใครเป็นผู้มีอำนาจตี กระผมได้เสนอญัตติไปยังท่านประธานแล้ว ท่านก็ไม่ยอมเอามาเข้า ท่านประธานที่เคารพ ข้อบังคับข้อ ๑๓๘ นั้นได้ให้เกียรติแก่สถาบันสภาผู้แทนไว้เพื่อมิให้มีการก้าวก่ายกัน การตีความในข้อ ๓๐ ถ้ามันขัดต่อรัฐธรรมนูญ ก็เป็นหน้าที่พวกนี้จะต้องตีกันเอง ถ้ามันขัดก็ใช้ไม่ได้ นี่มันไม่ขัด สมาชิกท่านจึงได้อนุมัติออกมา ไม่ขัดอย่างไรธรรมเนียมหรือไม่ กระผมเคยได้เรียนไว้แล้วในชั้นแปรญัตติคราวก่อนนี้ แต่อยากจะเรียนอย่างนี้ ท่านสมาชิกรัฐสภาผู้มีเกียรติ เรากำลังทะเลาะกันอยู่ในการทะเลาะนั้นบังเอิญกระผมชนะ ท่านผู้เสนอญัตติไปวันเวลาที่บ้านมากระทบทั่วกระผม เช่นนี้ มันยุติธรรมไหม พี่ ๆ จะทำกระผมหรือเปล่า ในเมื่อกระผมเป็นสถาบันแห่งหนึ่งซึ่งประชาชนไว้วางใจ ท่านประธานรัฐสภา ข้อบังคับข้อนี้โปรดดูให้ถี่ถ้วนครับ ไม่ใช่ข้อความเลอะเลือนที่เราจะไม่เข้าใจ เดียวท่านประธานจะไม่เข้าใจ คำว่าประโยชน์ได้เสียแห่งชาติ

นี่คืออะไร ทำไมเราถึงต้องใช้คำนี้ก็เท่าที่เราใช้เช่นนี้ ก็เพื่อให้สมาชิกของเราเสนอญัตติปะปะเข้ามา ท่านประธานรัฐสภาหรือสภาผู้แทนต่างหากเล่าจะเป็นผู้พิจารณาว่าญัตตินี้ควรเข้าไม่เข้า ถ้าหากว่าเป็นญัตติที่ไม่สมควร ไม่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมือง เราจะปล่อยให้ผ่านไปทำไม แล้วตัวผู้เสนอให้มีข้อบังคับข้อนี้ก็ยังไม่เคยเสนออะไรเลย เพราะถือว่าถ้าเสนอแล้วก็เป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องแนะนำที่รัฐบาลต้องทำ เช่นอย่างวิธีแก้ตุลาการศาลทำอย่างไร นั่นเป็นเรื่องสำคัญ เราอาจจะเสนอเอาว่า รัฐบาลออกภาษีมานี้ไม่ถูกต้อง ควรจะทำอย่างนั้นๆ รัฐบาลจ้างผู้เชี่ยวชาญไปก็ร้อยล้าน ก็เหมือนกับว่าเราได้แนะนำจากสภาเข้าไปไม่ได้กว่าหรือ อื่นๆ จงเปิดดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ นะครับ กรุณาดูให้ถี่ถ้วน จะเห็นได้ว่า มาตรา ๑๓๓ นี้ ได้พูดอย่างนั้นนะครับ ดูเสียให้ถี่ พวกพี่ๆ ที่เป็นผู้ใหญ่ที่คงแก่เรียน วุฒิสภาและสภาผู้แทนมีอำนาจตั้งข้อบังคับการประชุมปรึกษาของแต่ละสภา ของแต่ละสภา เกี่ยวกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติ เป็นการเสนอกฎหมายนะครับ การเสนอญัตติเขาไม่ได้พูดถึงเรื่องความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจกับญัตติอยู่อย่างนี้ ญัตติคืออะไร ตามศัพท์ของญัตติคืออะไร ท่านผู้รู้ จงแปล กระหู่แปลว่าข้อสอบถาม ญัตติคือเรื่องที่ปรึกษาเพื่อลงมติ ก็เมื่อมีญัตติแล้ว ญัตติมีอยู่ก็อย่าง

๑. ญัตติที่อยู่ในวงงานของสภา ที่ยกมือว่า ควรเสนอปิดอภิปราย เปิดอภิปราย ควรลงมติ แล้วนี่เป็นญัตติเพื่อปฏิบัติงานในสภา

ญัตติอีกอันหนึ่งตามข้อนี้คืออะไร ที่นี้เรามาย้อนดูข้อนี้ครับ ดูข้อบังคับข้อ ๓๒ ทำไมให้อำนาจไว้อย่างนั้นนะครับ ดูข้อ ๒๙ ก่อนญัตติทั้งหลายต้องเสนอล่วงหน้าเป็นหนังสือ อะไรคือญัตติทั้งหลาย ญัตติทั้งหลายหมายถึงอะไรละก็ไม่ใช้หมายถึงญัตติก็ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้ด้วยหรือ แล้วทำไมมีข้อ ๓๒ เข้าไปอีก ญัตติที่ก่อให้เกิดผลใช้บังคับเป็นกฎหมายต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ท่านผู้เสนอเปิดดูกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขเขียนไว้แบบนี้ใหม่ และทำไมเราเสนอญัตติเข้ามาอย่างนี้ ใครเป็นคนเขียนข้อนี้เข้ามา ญัตติที่จะก่อให้เกิดผลเป็นกฎหมายให้เสนอเป็นกฎหมาย รัฐธรรมนูญก็ได้เขียนแต่เพื่อให้ศักดิ์สิทธิ์เพื่อวิธีปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายในการเสนอร่างพระราชบัญญัติจึงได้เขียนข้อนี้ไว้ ที่นี้ญัตติที่เกิดผลใช้บังคับให้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ผมขอกลับกัน นัยกลับกันญัตติที่ไม่มีผลบังคับให้ทำอย่างไร ท่านกรุณาชี้แจงให้ผมทราบ ญัตติที่มีผลบังคับให้เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ ญัตติที่ไม่มีผลบังคับ เพียงแต่แนะนำ เพียงแต่สภานี้ประชุมกันเอง รัฐบาลไม่ต้องเข้ามาจะต้องทำ

อย่างไรท่านผู้คงแก่เรียนโปรดบอก สภาที่ไม่มีข้อบังคับ ผมจึงได้เต็มเข้ามา ก็ไม่เห็นมันจะต้องเสียหายตกรังไรกัน สภาผู้แทนไม่ใช่สภาเด็กชายของ เป็นสภาที่รับมอบหมายมาจากประเทศไทย เป็นสภาที่ใช้อนุมัติต่าง ๆ ที่รัฐบาลจะต้องไปทำ จะไปประสาอะไรว่า รัฐสภานี้จะเอาข้อเหล่านั้นมาโจมตีรัฐบาล ถ้าผมเป็นรัฐบาล ผมจะนอนหลับอยู่ตลอดวัน เพราะว่ามันเป็นผลดีเสียอีกว่าลูกน้องตัวบกร่องอย่างไร วิถีใบบายในการปกครองของเราเสียหายอย่างไร จะส่งทหารไปรบเขมรนี้ประชาชนเขาเห็นชอบหรือไม่ รัฐบาลที่ไม่ยอมฟังเสียงประชาชนคือรัฐบาลที่หันหลังให้แก่ข้อเท็จจริง รัฐบาลนั้นยอมไปไม่ได้ ไม่รอด รัฐบาลใดที่หันหลังแก่เสียงเรียกร้องจากประชาชน รัฐบาลนั้นยอมเป็นรัฐบาลที่ไม่ได้ตั้งอยู่ในมูลฐานแห่งความรับผิดชอบของประเทศชาติ....

ประธานรัฐสภา : คุณชาญยุทธ ที่กล่าวมาไม่ใช่ขอบรมรัฐบาลนะครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กาฬสินธุ์) : ผมเปรียบผมไม่ได้ว่ารัฐบาลนี้ ว่าเปรียบเทียบกับแบบประชาธิปไตย ท่านประธานอย่าได้วิตก ผมเคารพท่านรัฐบาลเพราะว่าก็มีความคิดเห็นเป็นส่วนตัว และเคารพเป็นส่วนตัวอยู่ ก็เพียงแต่ข้อ ๓๐ ที่จะทำให้ชาติบ้านเมืองฉิบหายวายป่วงละก็ผมเห็นว่ามันไม่เป็นไปตามอย่างนั้น ฉะนั้น ขอให้ตอบผมให้ตรงประเด็นท่านผู้เสนอ ญัตติจะก่อให้เกิดผลใช้บังคับเป็นกฎหมายต้องเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ แต่ญัตติธรรมดาคงต้องทำอะไร นี่แหละอันหนึ่ง มันไม่เกิดผลอะไรนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีไม่ต้องมาประชุม คณะรัฐมนตรีไม่มาประชุมเราสภาผู้แทนลงมติกันในญัตติที่มีผู้เสนอ ที่ท่านประธานสภาผู้แทนเห็นว่าเป็นการรีบด่วน และจำเป็นจะต้องเอามาปรึกษาสภาผู้แทนลงมติแล้วว่าการส่งทหารไปรบเขมรนั้น นอกจากจะเป็นการทำให้เสียงบประมาณทรัพย์สินและเป็นการขัดต่อสิทธิมนุษยธรรมแล้ว เป็นการก่อสงครามภายนอกประเทศ ทำให้ประเทศไทยต้องรับกรรมในผลของกรรมนั้น ก็ยุติ อย่างนี้ไม่อยากฟังหรือ และเรื่องอย่างนี้เป็นเรื่องสำคัญของชาติก็ทำให้ผู้แทนจะมานั่งเป็นสภาให้คนรดเลนหรือ ถ้าหากว่าไม่สำคัญ เพราะฉะนั้นในการเสนอญัตตินี้เข้ามาหรือการเสนอญัตติใดเข้ามา ต้องกลับกรองจากความรับผิดชอบของสภา ถ้าเสนอเข้าไป ไม่ใช่สภานี้จะหลับหูหลับตาให้ออกไปได้ มีอยู่อย่างเดียวจะกล้าฟังเขาไหมหรือไม่เท่านั้น ท่านประธานที่เคารพ ที่มีผู้อ้างว่า ข้อบังคับข้อ ๓๐ เป็นการควบคุมรัฐบาลนั้นเป็นการเข้าใจผิดอย่างมหันตโทษซึ่งอภัยไม่ได้ เพราะเราไม่มีการควบคุม คำว่าควบคุมหมายความว่าถ้าหากจะควบคุมให้เป็นไปตามเป้าหมายแล้ว ๑. ฤทธิ์

๒. ญัตติเปิดอภิปรายทั่วไป มี ๒ อย่าง เรียกว่าการควบคุม แต่ไม่ใช่การควบคุม เป็นการเสนอแนะระหว่างสภานของคณะรัฐมนตรีกับสภานแห่งสภาผู้แทนที่มาจกประชาชน เอกก็ได้ไม่เอกก็ได้ ถ้าไม่เอกเป็นธรรมดาก็ต้องเสียละ ก็ผู้แทนเขาเห็นชอบ รัฐบาลไม่เอา มันเป็นธรรมดาเหลือเกินที่จะต้องเสีย อย่างว่าแต่ผู้แทนถึง ๒๑๙ คนเลย เพียงแต่ตาสีตาสา ๑๕ คน อยู่ภาคอีสานจะเกิดเดือดร้อนขึ้นมา มันเป็นข้อเท็จจริง รัฐบาลไม่รับฟังมันก็เสียของจะเสียหรือไม่เสียอยู่ที่ข้อเท็จจริง ไม่ใช่อยู่ที่คนทำขอให้เข้าใจอย่างนี้ อีกอย่างหนึ่งท่านผู้เสนอญัตติกรุดมาได้เปิดดูข้อ ๘๒ ซึ่งผมขออย่า ณะครับ ข้อ ๘๒ นี้สภาเราก็ต้องทำผิดอีกคือบอกกว่า ถ้าคณะกรรมาธิการเห็นว่า มีข้อสังเกตที่คณะรัฐมนตรีควรทราบหรือปฏิบัติก็ให้บันทึกข้อสังเกตดังกล่าวนั้นในบันทึกของคณะกรรมาธิการเพื่อให้สภาพิจารณาอีกละมีใหม่ ที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้ทำ แล้วทำไมไม่ลอกออกมาได้ สิ่งที่เกิดก็ผิดด้วยกันทั้งนั้น แล้วยังมาให้สภาที่พิจารณาด้วยนะ ข้อสังเกตเหล่านั้นให้สภาพิจารณา พิจารณาเสร็จแล้วเสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบ นี่ก็ยกมาได้ ข้อสังเกตนี้อาจจะว่ากัน จะต่ากัน จะต่อรองกัน จะได้แย้งกันอย่างใดก็ได้ ก็เป็นญัตติอย่างหนึ่งคล้าย ๆ กับว่าข้อสังเกตหรือโนติส (notice) ญัตตินี้ก็เป็นข้ออีกอย่างหนึ่งที่มาปรึกษากันเป็นอย่างนั้น รัฐบาลรับข้อสังเกตได้ ประสาอะไรญัตติซึ่งเป็นเรื่องสำคัญจะรับไม่ได้ ไปหวาดวิตกและไปเอาพรรคพวกที่เป็นพี่ ๆ มารุมญัตติของเราที่แยแสสถาบันของเราผู้แทนก็ได้รับการลบหลู่อย่างยิ่ง ผมเชื่อว่าพวกพี่ ๆ คงจะให้ความกรุณา โดยจะให้เกียรติแก่สถาบันสภาผู้แทน เพราะเห็นว่า มาตรา ๑๓๓ นี้มันมีโอกาสรับ ท่านประธาน ผมย้ำอีกที มันมีโอกาสดังว่าญัตติให้เสนอข้อบังคับโดยญัตติ ญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไป ญัตติการประชุมในสภาญัตติเพื่อให้รัฐบาลรับฟังเท่านั้น แล้วมีรัฐธรรมนูญข้อไหนที่ทำมิได้ โปรดเปิดดูว่าไม่ให้สมชิกนี้เสนอญัตติได้ มีไหม ไม่มี กฎหมายแม่บทถ้าไม่ห้ามก็ถือว่าทำได้ กฎหมายอาญาถ้าไม่ห้ามและไม่สั่งก็ถือว่าทำได้ กฎหมายมหาชนและกฎหมายทั่วไปไม่มีข้อญัตติห้าม ไม่มีข้อบัญญัติสั่งให้ทำก็ถือว่าทำได้ ไม่เป็นการขัดต่อกฎหมายและระเบียบประเพณี รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่าห้ามมิให้เสนอญัตติแนะนำรัฐบาลนะ มีไหม ไม่มี ก็เมื่อไม่มี สภาผู้แทนด้วยความหวังดีต่อชาติเมืองจึงได้พยายามต่อสู้เรื่องนี้มาและการชณะคราวนั้นก็ไม่ได้ชนะอย่างที่เรียกว่าเราเป็นผู้ชนะอย่างท่วมท้น แต่เราก็ชนะด้วยเสียงของประชาชนแต่ละฝ่าย ทางนั้น ๙๐ ทางนี้ ๙๕ ก็เป็นครั้งแรกที่เราชนะในญัตติของพวกเขาตัวเอง แล้วทำไมท่านผู้โน้ถึงจะเพ็งมาตี้นเตียวนี้ไม่ทราบ ญัตตินี้เป็นการขัดรัฐธรรมนูญ และถ้าหากว่าเป็นการตีข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้

รัฐธรรมนูญจะอนุญาตก็คล้าย ๆ เป็นการตีปัญหาข้อบังคับนั่นเอง เป็นการตีข้อบังคับ เป็นการตีปัญหาข้อบังคับ เมื่อขมวดได้ความว่าเป็นการตีปัญหาในข้อบังคับแล้ว ไซ้ รัฐสภา หรือท่านสมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้มีเกียรติอันยิ่งใหญ่ก็ยอมไม่อยู่ในฐานะที่จะมาช่วยท่าน ผู้เสนอญัตติให้รวมเล่นงานพวกเรา ผมเห็นว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติวุฒิสมาชิก ท่านสมาชิก สภาผู้แทน ได้มีข่าวลือตอออกไปว่า ผมนี้ร้องให้ ความจริงร้องจริง ๆ น่าตาได้ไหลลงไปสู่หัวใจ เมื่อตอนกลางวัน ร้องให้ด้วยความที่เราจะสูญเสียสิ่งที่เราจะทำประโยชน์ให้แก่ชาติบ้านเมือง อันยิ่งใหญ่ แต่ได้ถูกท่านสมาชิกผู้หนึ่งซึ่งเป็นเพื่อนร่วมกอดคอกันมา แม้แต่บางครั้งก็ไปนอนในตระรางก็เพื่อประชาธิปไตยอันแท้จริงของประชาชน และแล้วท่านผู้นั้นก็มากระหึบ พวกเราเสีย ซึ่งเป็นที่น่าเสียดายว่าชาวสุรินทร์ไม่ได้มานั่งอยู่ที่นี้ แต่ว่าประวัติศาสตร์อันนี้ จะจารึกไว้ชั่วนิรันดร์ว่ารัฐสภาของเรานี้ถูกตบท้ายด้วยสมาชิกกันเอง

นายโฮสโต โกลิน สมาชิกวุฒิสภา: กระผมขอล่าวลสั้น ๆ เพียงเพื่อทำความเข้าใจกับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งกล่าวเมื่อตะกี้ถึงหลักกฎหมายที่ว่า ถ้ากฎหมายไม่ห้ามแล้วบุคคล พึงกระทำได้ กระผมเห็นด้วยในหลักกว้าง ๆ ของท่านนั้น แต่อยากใคร่ขอเสริมว่าอันกฎหมาย นั้นมีอยู่ ๒ ประเภท ประเภทหนึ่งเป็นประเภทห้าม วางหน้าที่ให้กระษัตริย์ให้กระทำการใด ๆ อันนี้กระผมเห็นด้วย ถ้ากฎหมายไม่ห้ามแล้วบุคคลย่อมกระทำได้ ตัวอย่างเช่น ประมวล กฎหมายอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้บัญญัติความผิดไว้หลายอย่างซึ่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา พ.ศ. ๒๕๐๐ ไม่ได้นำมาบัญญัติไว้ เพราะฉะนั้นเมื่อใช้กฎหมายใหม่ฉบับหลังนี้แล้ว แม้การ กระทำซึ่งกฎหมายฉบับก่อนนั้นบัญญัติว่าเคยมีความผิด บุคคลก็มีสิทธิที่จะกระทำได้ แต่มี กฎหมายอีกประเภทหนึ่งคือเป็นเรื่องกฎหมายให้สิทธิ ถ้าเป็นกฎหมายให้สิทธิแล้วกฎหมาย จะบรรยายไว้ว่าท่านมีสิทธิทำอะไรได้บ้าง ตัวอย่างเช่น ท่านเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ท่านมีสิทธิที่จะเสนอญัตติให้ออกกฎหมาย ท่านมีสิทธิที่จะตั้งกระทู้ถาม ท่านมีสิทธิที่จะ เสนอญัตติไม่ไว้วางใจหรือเปิดอภิปรายทั่วไป กฎหมายอันนี้เป็นกฎหมายให้สิทธิ เพราะ ฉะนั้นกระผมคิดว่าเมื่อไม่มีการบัญญัติกฎหมายให้สิทธิไว้โดยชัดแจ้งแล้ว ก็ท่านก็ไม่สามารถ ที่จะทำอะไรได้ เพราะฉะนั้นกระผมขอวิงวอนต่อสภานี้โปรดอย่านำหลักกฎหมายทั้งสอง อย่างนี้มาปนเป็นอันเดียวกัน และกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กล่าวถึงสิทธิต่าง ๆ ของสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นกฎหมายให้สิทธิ เพราะฉะนั้นเมื่อท่านบัญญัติข้อ ๓๐ ของข้อบังคับ การประชุมออกมาเป็นการให้สิทธิเพิ่มเติมจากที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ กระผมเห็นว่าเป็น

การชัตต่อรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับ

นายเชาวน์ ชัยวิรัตน์ สมาชิกสภาผู้แทน (ชัยภูมิ) : ผมเชาวน์ ชัยวิรัตน์ ส.ส. ชัยภูมิ ไม่ลังกิดพรรคใด ท่านประธานครับ ผมลุกขึ้นมาขึ้นนะครับ ผมอยากจะมาเสนอว่าเท่าที่เราได้อภิปรายกันมาตั้งสองวันสามวันนี้แหละครับ ความคิดเห็นก็มีอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ นั้นฝ่ายหนึ่งเห็นว่า ญัตติข้อ ๓๐ นี้ชัตต่อรัฐธรรมนูญ ในข้อนี้ผมมีความคิดเห็นว่ามันไม่ชัต นี่ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ผมเห็นว่ารัฐสภาไม่มีอำนาจที่จะมาตีความรัฐธรรมนูญ เพราะเหตุว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๑๓๘ นั้น มีบัญญัติไว้ชัดเจนแล้วนะครับ ว่าให้สภาเป็นผู้ตีความนี้เถียงกันมาตั้งวันสองวันแล้วครับ ท่านผู้ฝ่ายคัดค้าน ฝ่ายผู้สนับสนุน และผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ ล้วนแต่เป็นประชาชนทั้งนั้นแหละครับ ทราบดีว่า ข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้จะชัตต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่ผมเห็นว่าการที่จะลงมติว่ามันชัตหรือไม่ชัตนี้แหละครับ ถ้าพูดกันจริงๆ ไม่เอาเสียงกันแล้ว ผมคิดว่าคงไม่ชัตแน่นอน แต่ถ้าเอาเสียงแล้ว ผมคิดว่าอาจจะชัตนะครับ ถ้าเอาเสียง ผมว่าอาจจะชัต แต่ถ้าหากว่าไม่เอาเสียงแล้ว เอาตามความคิดกันจริงๆ นะครับ ของนักกฎหมาย ซึ่งผมนับถือคงจะชัต ผมว่าอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเหตุเหล่านี้ผมถึงเป็นห่วงเป็นใยเหลือเกิน ที่คุณชาญยุทธ ขอบุช กับคุณญาติ ไหวดี ขึ้นมากกเถียงกันระหว่าง ๒ คนนี้แหละครับ คุณญาติเป็นเสนอเรื่องขึ้นขึ้นมา เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะไม่ให้เรื่องนี้ยืดยาวต่อไปนะครับ ผมขอรับรองคุณญาติได้ไหมครับ ขอให้ท่านถอนออกไปเสียครับ ได้ไหมครับคุณญาติครับ ขอให้ถอนญัตตินี้ออกไปเสีย ผมขออีกนิดหนึ่งนะครับคุณญาติ เพื่อที่จะไม่ให้ตีความกันว่าคล้ายๆ ว่าใครผิดใครถูก ทำร้ายกัน เดี่ยวเกิดถือที่รู้กัน ที่นี้บางคนก็คิดว่า เอาถ้าหากว่าไปลงมติว่าชัต บางคนเขาตีความรู้สึกของตัวเองบางคนลงว่าชัต บางคนคล้ายๆ กับว่า เอ เสียงเรามันน้อย ถ้าลงมตินี้แน่แน่ก็ไม่อยากให้ลงมติ เรื่องก็เถียงกันอยู่อย่างนี้ครับ ไม่มีที่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นผมถึงอยากขอรับรองคุณญาตินะครับ ถอนไปเสียครับ เพื่อให้บ้านเมืองของเรา มีข้อบังคับข้อนี้ไว้ในสภานี้สักครั้งหนึ่งนะครับคุณญาตินะครับ ผมก็ไม่มื่ออะไรจะพูดมาก เพราะว่าท่านผู้เป็นปัญญาชนที่นั่งอยู่ที่นี้ รู้หมดครับชัตหรือไม่ชัต รู้ หากว่าท่านจะลงมติไปตามความรู้สึกของท่านหรือตามความรู้สึกของพรรค ผมก็ไม่ทราบ ถ้าหากว่าลงมติไปตามพรรค ผมคิดว่าแพะแ่ง คุณชาญยุทธก็แยะแล้ว มันเป็นอย่างนั้น และประชาชนทั้งประเทศไทยด้วยแยะไปตามๆ กัน ถ้าหากว่าเราไม่มีข้อบังคับ ข้อ ๒๐ นี้ไว้ เพื่อเสนอแนะให้แก่รัฐบาลทราบ เพราะว่าอันนี้ความจริงถ้าพูดกันแล้ว ควบคุมหรือไม่ควบคุม เเถียงกันอยู่อย่างนี้ทั้งวันทั้งคืน เสียเวลา

ของประเทศไปเปล่า ๆ ท่านประธานครับ ผมว่าอย่างนี้เสียจริง ๆ ครับ สองวันสามวันแล้วครับ คุณญาติถอนไปเสียเถาะครับ คุณญาติครับ ขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : ต่อไปฝ่ายสนับสนุน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ สมาชิกสภาผู้แทน (นครสวรรค์) : อันที่จริงปัญหาเรื่องการตีความรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ และมาตรา ๑๓๓ นั้น ข้าพเจ้าเองก็ได้พูดมาตั้งแต่การประชุมครั้งที่แล้วว่า การบัญญัติข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ได้มีความขัดแย้งต่อมาตราทั้งสองนั้นเป็นประการใด และได้มีท่านสมาชิกหลายท่านยังได้มีการโต้แย้งคัดค้านอยู่หลายประการด้วยเหตุด้วยผล ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานรัฐสภาว่าตามที่ท่านสมาชิกได้กล่าวเมื่อตอนเช้าว่า บัดนี้สภานี้ได้ตราข้อบังคับ ข้อ ๓๐ อุปมาเหมือนหนึ่งได้มอบดาบอาญาสิทธิ์ให้แก่สภา แต่เหตุใจเนสภานี้ซึ่งมาจากปวงชนชาวไทยทั้งชาติ จึงกลับจะไม่รับดาบนั้น โยนดาบนั้นทิ้งเสีย ทำไมไม่เอาดาบอาญาสิทธิ์นั้นไว้คอยควบคุมรัฐบาลตามสิทธิและหน้าที่ ซึ่งบรรดาประชาชนได้มอบหมายมา ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนต่อท่านประธานว่า อันว่าดาบอาญาสิทธิ์ซึ่งบรรดาประชาชนได้มอบหมายให้เราานั้น ได้มีบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งแล้วในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ ไม่ใช่แต่เฉพาะที่มีดาบอาญาสิทธิ์เท่านั้น แต่ละมาตราได้ให้อำนาจและหน้าที่เริ่มตั้งแต่มีดพก ให้อำนาจไว้ที่จะเล่นงานรัฐบาล เริ่มตั้งแต่มีดพก มีดเห็น ดาบอาญาสิทธิ์ อุปมาเหมือนตั้งกระทุ่ถาม เปิดอกปายทั่วไปแบบไม่ลงมติ เปิดอกปายทั่วไปแบบไม่ไว้วางใจเพื่อลงมติ อะไรเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นปัญหาที่เรามีความห่วงใยพูดกันนักกันหนาว่า เรามาเป็นผู้แทนราษฎร ควรจะได้ควบคุมรัฐบาล เมื่อมีอำนาจหน้าที่ตามข้อบังคับ ข้อ ๓๐ เหตุใจเนจจะละเว้นข้อบังคับอันนี้เสีย ทำไมไม่ใช้อำนาจอันนี้ดูประหนึ่งว่า เราจะสละสิทธิวิรตронสิทธิของตัวเอง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนต่อท่านประธานว่า เรามีอำนาจโดยพร้อมมูลอยู่แล้วในอันที่จะควบคุมรัฐบาลทุกวิถีทาง ไม่ใช่เราวิรตронอำนาจตัวเอง แต่ว่าการใดก็ตามท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากเราได้ดาบอาญาสิทธิ์มาโดยไม่ชอบไม่ควร ไม่ถูกต้องบทกฎหมาย ข้าพเจ้าก็เห็นว่าไม่ควรรับดาบอาญาสิทธิ์นั้น ยิ่งปรากฏว่าข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้ไม่ได้ให้อำนาจอันเด็ดขาดแก่สภาแต่ประการใด เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตแนะนำไปยังรัฐบาลเท่านั้น การควบคุมอันเหล่านี้นั้นยังเบากว่าการเปิดอกปายทั่วไปเสียด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นที่จะมากล่าวว่าข้อบังคับ ข้อ ๓๐ อุปมาเหมือนดาบอาญาสิทธิ์ที่จะควบคุมรัฐบาล ข้าพเจ้าว่าตรงกันข้าม มันเป็นเพียงมีดอ้อได้

เก่า ๆ เล่มหนึ่งเท่านั้น ซึ่งไม่สามารถจะทำอะไรรัฐบาลได้โดยเฉียบขาดและแน่นอน และเราก็ได้มาโดยไม่ถูกต้องตามวิถีทางแห่งรัฐธรรมนูญด้วย อุปมาเหมือนไปคว่ำของคนอื่นเขามาไปขโมยเขามา ไปฉวยโอกาสเขามาเพื่อจะมาเล่นงานรัฐบาล ข้าพเจ้าคิดว่าสภานี้ควรจะเป็นสภาบุรุษเพียงพอ พอที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย การใดที่กฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ให้อำนาจไว้ เราไม่ควรกระทำในสิ่งนั้น ถ้าหากว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ให้ให้อำนาจแก่สภานี้เลยในการจะควบคุมรัฐบาลข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยที่เราจะแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ให้มีอำนาจและเอกสิทธิ์ของผู้แทนราษฎรในอันจะควบคุมรัฐบาลต่อไป ข้าพเจ้าใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานเป็นการสุดท้าย ก็คือว่าเราได้มีการโต้เถียงกันนักหนาว่าข้อบังคับข้อ ๓๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ การตีความรัฐธรรมนูญจะตีความหรือไม่ เราจะตีความรัฐธรรมนูญหรือเราจะไปตีความข้อบังคับ ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ที่ประชุมนี้ได้โปรดพิจารณาและอ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ เทียนไว้โดยชัดเจน แล้วอ่านแล้วก็พอจะเข้าใจว่า มีความหมายแค่นั้นเพียงใด มาตรา ๑๓๓ แห่งรัฐธรรมนูญนั้นเป็นบทบัญญัติให้อำนาจสภานี้ไปตราข้อบังคับ และในที่สุดสภานี้ก็ไปตราข้อบังคับมา แต่การที่สภานี้ไปตราข้อบังคับมาเล่มหนึ่งนั้นนะ มันตราข้อบังคับตรงวัตถุประสงค์ตรงเป้าหมายตรงลัทธิอำนาจหน้าที่ของมาตรา ๑๓๓ ให้อำนาจไว้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอประทานกราบเรียนว่า มาตรา ๑๓๓ อ่านได้ความว่า วุฒิสภาสภาผู้แทน มีอำนาจตั้งข้อบังคับ มีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมปรึกษาหารือของแต่ละสภา ข้อความเป็นอย่างนี้ พอจะเข้าใจได้ว่าสภาผู้แทนมีอำนาจไปตราข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมปรึกษาหารือ การประชุมปรึกษาหารือของสภาผู้แทนนี้ จะประชุมปรึกษาหารืออย่างไรนั้น ให้ไปตราข้อบังคับ อำนาจรอดต่อไปไม่มีความว่าตราข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมปรึกษาหารือของสภาผู้แทน ในอันที่จะตรา เสนอร่างพระราชบัญญัติในอันที่จะเสนอญัตติตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ การจะเสนอร่างพระราชบัญญัติอันใด การจะเสนอญัตติอันใด เป็นไปตามตัวบทกฎหมายแห่งพระราชบัญญัติ รัฐธรรมนูญ ข้อบังคับที่จะตราได้นั้น ตราข้อบังคับเกี่ยวกับประชุมปรึกษาหารือเกี่ยวกับกรที่จะเสนอญัตติ อันนี้เราอ่านก็พอได้ความว่าตราข้อบังคับเกี่ยวกับระเบียบการภายในสภานี้ว่าเราจะเสนอญัตติ ต้องเสนอล่วงหน้ากี่วัน มีผู้รับรองกี่คน ญัตติอันใดไม่ต้องเสนอล่วงหน้า ญัตติเปิดอภิปราย ญัตติเลื่อนเวลาการประชุม ญัตติขอให้เอาเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหารือ จะกระทำด้วยวิถีการใด ๆ จะเสนอล่วงหน้าใหม่ มีสมาชิกรับรองกี่คน ระเบียบการประชุมเราวางไว้เกี่ยวกับการประชุม เกี่ยวกับการประชุมในเรื่องที่จะเสนอ

ผู้ติดตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเมื่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่าให้เสนออย่างไร เราเสนออย่างนั้น เมื่อเสนออย่างนั้นไปแล้วการเข้าประชุมในสภาผู้แทนนี้จะปฏิบัติการณ์อย่างไร นั้น ไปตราข้อบังคับขึ้นมาเพื่อให้เป็นระเบียบเรียบร้อย เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๓๓ นี้ ได้บัญญัติให้อำนาจเราไปตราข้อบังคับ วางระเบียบการประชุมเท่านั้น แต่ในที่สุดสภานี้ได้ไปร่างระเบียบข้อบังคับนอกเหนือจากรัฐธรรมนูญได้ให้อำนาจไว้ ได้ไปตราข้อบังคับข้อ ๓๐ ให้เอกสิทธิพิเศษเพิ่มขึ้น ไม่เกี่ยวกับระเบียบการประชุมสภาแต่ประการใด ขอให้ท่านประธานได้อ่านข้อบังคับ ข้อ ๓๐ ได้เขียนไว้ว่า ให้ผู้แทนราษฎรมีสิทธิเพิ่มขึ้นอีกอย่างหนึ่งนอกจากที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ ให้สิทธิผู้แทนราษฎรเสนอบัญญัติ มีสมาชิกรับรอง ๑๐ คน ให้สภานิติบัญญัติ เมื่อสภาวินิจฉัยแล้วออกระเบียบข้อบังคับให้สภาวินิจฉัยส่งไปให้รัฐบาล นำไปประกอบพิจารณา ตัดเนิการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป นี่เป็นระเบียบข้อบังคับหรือเปล่า หรือเป็นเอกสิทธิพิเศษเพิ่มขึ้นเป็นสิทธิของผู้แทนเพิ่มขึ้นหรือเป็นการวางระเบียบ ข้าพเจ้าขอถามท่านประธาน จะเห็นได้ชัดว่า ข้อ ๓๐ นั้นเป็นการประหยัดเพิ่มสิทธิอำนาจหน้าที่ของผู้แทนเพิ่มขึ้น ไม่ได้วางระเบียบอันใดเกี่ยวกับข้อบังคับมาตราการการประชุมสภาแต่ประการใด เพราะฉะนั้นการที่เราได้ไปร่างข้อบังคับ ข้อ ๓๐ เพิ่มเติมให้สิทธิเพิ่มเติมของผู้แทนราษฎรขึ้นมาเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ ซึ่งไม่ได้ให้อำนาจเราไปร่างอย่างนี้ ให้ไปร่างระเบียบการประชุมเท่านั้น เพราะฉะนั้นเราจึงควรจะตีความว่า มาตรา ๑๓๓ นี้ มีความมุ่งหมายนอกจากจะให้ตราข้อบังคับแล้ว ให้ไปตราสิทธิพิเศษของผู้แทนได้อีกหรือไม่ ถ้าตีความว่าตราสิทธิพิเศษของผู้แทนไม่ได้ ข้อบังคับ ข้อ ๓๐ จึงตกไป เจตนาของผู้เสนอเป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนต่อท่านประธาน ต่อท่านสมาชิกโปรดอย่ามาตรา ๑๓๓ ให้จงหนักว่าเราได้กระทำการใด ๆ ผิดระเบียบข้อบังคับ ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ ข้าพเจ้าพร้อมเสมอที่จะสงวนสิทธิของประชาชนพลเมือง ข้าพเจ้าปรารถนาเหลือเกินที่จะรักษาระเบียบข้อบังคับแต่อันใดซึ่งสภานี้กระทำไปด้วยการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ เราไม่บังคับที่จะทำ สิทธิของสภาผู้แทนที่มาจากประชาชนชาวไทยที่จะควบคุมรัฐบาลนั้นมีพร้อมมูลอยู่แล้ว เราได้ใช้อำนาจนั้นพร้อมแล้วหรือยัง การที่มาตราอย่างนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นพ้องด้วย ท่านประธาน

นายอุทัย พิมพ์ใจชน สมาชิกสภาผู้แทน (ชลบุรี) : ผมนายอุทัย พิมพ์ใจชน สส. ชลบุรี ลังกัดพรรคประชาธิปัตย์ ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาเกี่ยวกับญัตติให้ตีความรัฐธรรมนูญของนายบัญญัติ ไหวดี ดังต่อไปนี้ว่า

ผมยังมีความเห็นยืนยันที่ท่านสมาชิกจังหวัดพระนคร คือ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้เน้นในที่ประชุมว่าความคิดเห็นในวันนี้นั้นน่าจะจริงแล้วไม่ใช่เป็นการตีความรัฐธรรมนูญ เพราะว่าเป็นการตีความในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทน ข้อ ๓๐ ให้ตกไป ซึ่งว่าโดยหลักของการประชุมแล้ว ต้องตีความกันในที่ประชุมของสภาผู้แทน เพราะว่ามีข้อบังคับในบทเฉพาะกาลเอาไว้โดยชัดแจ้ง ข้อ ๓๓๘ ถ้าจะเปรียบไปก็เหมือนกับว่าสมาชิกสภาผู้แทนของเราเนี่ยขอภัยนะครับ ชี้แล้วนั้นก็ต้องการจะชัดเอง ไม่ใช่ให้วุฒิสมาชิกหรือพีเอ็นมาชี้ให้ ว่าอย่างนี้ซึ่งผมเห็นด้วยทุกประการ และที่ท่านสมาชิกฝ่ายสนับสนุนได้สนับสนุนเป็นท่านองว่าอำนาจอย่างนี้เป็นการควบคุม ญัตติเช่นนี้ก่อให้เกิดอำนาจควบคุมเพิ่มขึ้นมาจากอำนาจสองประการ ตามมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ แห่งรัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ นั่นนะผมไม่เห็นด้วยเพราะว่าหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เอง ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ทางด้านกฎหมายที่เรายอมรับนับถือและก็เป็นผู้ที่ผ่านงานด้านสภามานาน ท่านกับบอกแล้วว่า ว่าตามจริงสภาผู้แทนนี้มีมาเพื่ออะไรว่าโดยชัดแจ้งก็มีมาเพื่อจะควบคุมรัฐบาลนั่นเอง อำนาจควบคุมรัฐบาลมีมากเหลือเกิน อย่างการเสนองบประมาณนี่ก็เป็นการควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลเหมือนกัน มีจำเป็นว่าอำนาจควบคุมจะมีได้ ๒ อำนาจเท่านั้น คือ เปิดอภิปรายทั่วไปหรือตั้งกระทู้ ซึ่งผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อผู้เสนอญัตติ คือ นายญาติ ไทวดี นั่นนะได้ขึ้นมาเรียนย้ำต่อที่ประชุมนี้ เพื่อให้เข้าประเด็นว่า ท่านให้ตีความรัฐธรรมนูญเรื่องอำนาจนะครับ ไม่ใช่มาตีความเรื่องญัตติ ผมขอขอบคุณที่ท่านได้ขึ้นมาเรียนย้ำเช่นนี้เมื่อท่านมาเรียนย้ำแล้ว เอละครับ ถ้าเราตีความเรื่องอำนาจ ผมก็ว่าแต่เรื่องอำนาจกันโดยเฉพาะละ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย อำนาจของสมาชิกสภาผู้แทนนั้นบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘ กล่าวคือมีอำนาจตั้งกระทู้ถามและเปิดอภิปรายทั่วไป ผมอยากจะเรียนถามว่า แล้วหน้าที่ของผู้แทนเล่า มีบัญญัติไว้ที่ใด ถ้าเขาอำนาจและหน้าที่มกปนกัน มันก็จะไขว่เขวเวียนกันทาบที่จับที่ลั่นไม่ได้ จริงอยู่ ผมยอมรับว่า มาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ นี้เป็นอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทน แต่ว่าขอภัยครับ คือยอมรับว่า มาตราเนี่ยเป็นอำนาจของสมาชิกสภาผู้แทน ซึ่งท่านวุฒิสภาท่านสุดท้ายที่ขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนว่า สิทธิเนี่ย ถ้าจะให้กันเป็นอำนาจแล้วต้องบัญญัติไว้ชัดแจ้งอย่างเช่น มาตรา ๓๓๓ นี้ บัญญัติไว้เลยว่าจะต้องมีสิทธิอะไรบ้าง อันนี้ผมเห็นด้วย แต่ว่าโดยหน้าที่ของผู้แทนแล้ว มีที่ใดบัญญัติไว้บ้าง หน้าที่ของผู้แทนราษฎร ผมเห็นมีแต่มาตรา ๙๗ ใน

รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ดังนี้ครับ คือบัญญัติไว้ว่า "สมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของตนโดยบริสุทธิ์ใจ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนชาวไทยซึ่ง....." นี่แหละครับ หน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทน ถ้าจะว่าโดยรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ชัดเจน แต่เพียงว่า ทำความเห็นโดยความบริสุทธิ์ใจให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ที่นี้เราเห็นมาตุ๋นบ้างคับ ข้อ ๓๐ นั้นมันเป็นอะไร มันเป็นหน้าที่ของผู้แทนอย่างหนึ่งเหมือนกัน ที่จะเสนอแนะรัฐบาลว่าสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อปวงชนชาวไทย สิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อปวงชนชาวไทย ผู้แทนราษฎรท่านก็ขึ้นมาพูด ก็บังเอิญว่าคนที่ขึ้นมาพูดอย่างนั้นะเป็นผู้แทนราษฎร ถ้าเขาไม่เป็นผู้แทนราษฎร เขาจะพูดที่ไหน ผมก็เห็นว่าสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม เราจะเห็นว่าเขาพูดกันตามหน้าหนังสือพิมพ์ คือ เขียนเป็นบทความหรือว่าเขียนเป็นคำร้องไปยังนายกรัฐมนตรี หรือว่าบางทีเปลว ๆ ก็เดินขบวนลงไปเลยเพื่ออยากให้รัฐบาลทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมก็บังเอิญว่าประชาชนกลุ่มที่อยากจะเสนอความคิดเห็นต่อรัฐบาลนั้นะมาเป็นผู้แทนราษฎรเข้า จะให้เขาเขียนบทความไปลงหนังสือพิมพ์หรือ หรือว่า จะให้เขาเปิดไฮด์ปาร์คอย่างนั้นหรือ เขาเป็นผู้แทนราษฎรเขาก็มีสิทธิจะพูดกับรัฐบาลในสภาได้อยู่แล้ว การที่เขาพูดในสภาเช่นนี้เป็นประโยชน์ต่อปวงชนส่วนรวมเป็นหน้าที่ที่ดีของผู้แทนราษฎรจะเสนอแนะรัฐบาล เราไม่ได้บังคับว่าท่านจะเอาหรือไม่เอา มันเป็นความเห็นโดยบริสุทธิ์ใจว่า สิ่งนี้ละครับ มันเป็นประโยชน์นะครับ สิ่งนั้นะครับที่รัฐบาลทำไปจะเป็นผลร้ายนะครับนี่มันเป็นหน้าที่โดยบริสุทธิ์ใจของผู้แทนที่จะพูดกับรัฐบาลโดยตรงในสภา ไม่ใช่ใช้อำนาจไว้เขอะไรละครับ เป็นแต่เพียงแสดงความเป็นหน้าที่ที่ดีของผู้แทนเท่านั้นเอง ผมจึงเห็นว่าถ้าเราอำนาจและหน้าที่มาปนเป็ไว้เขวกันเช่นนี้แล้วละก็มันก็แปลความ แปลกันอดุลตุ จนกระทั่งอย่างนี้หนังสือพิมพ์ไปเขียนว่า แปลความ ตีความแล้วไม่ได้ความ อย่างนั้นแหละครับ ท่านประธานที่เคารพ และการที่เสนอหน้าที่ของผู้แทนราษฎรที่ดีเช่นนี้นั้นนะ ท่านรัฐบาลก็อาจจะวิตกหรือว่าสภานี้อาจจะวิตกว่า เอ๊ะ ถ้าอย่างนั้นผู้แทนอยากพูดอะไรก็พูดกันอดุลตุละสิ มีวินัยกันใหญ่หรือ มันไม่เป็นเช่นนั้นละครับ เพราะในข้อบังคับการประชุมเอง เราก็บัญญัติไว้ว่า ต้องให้มีคนเห็นด้วยถึง ๑๐ คนเขียนนะ ไม่ใช่คน ๑๐ คนนี่ถ้าจะเทียบสถิติของจำนวนประชาชนแล้ว มันถึง ๑,๕๐๐,๐๐๐ คนนะครับ เพราะผู้แทนคนหนึ่งเลือกจากประชาชน ๑๕๐,๐๐๐ คน ถ้าได้ฟังความคิดเห็นของราษฎรล้านกว่าคนนี่ ไม่ใช่บ่อย

ผมคิดว่าไม่ใช่บ่อย แล้วก็สภานั้นก็ไม่เลอะ เพราะว่าสมาชิกต้องรับรองถึง ๑๐ คน ญัตติที่เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ เขาจะบังคับว่าให้มีสมาชิกรับรอง ๑๕ คน อันนี้มันก็เป็นน้อง ๆ พระราชบัญญัติ เป็นญัตติอย่างหนึ่งซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมให้มีสมาชิกรับรอง ๑๐ คน ปัญหาต่อไปก็มีว่า การเสนอญัตติเช่นนี้นั้นมันขัดต่อมาตรา ๑๓๓ หรือไม่ ผมเห็นว่าแทนที่จะขัดมาตรา ๑๓๓ นั้นมันกลับเป็นที่มาของญัตติอันนี้ เพราะว่ามาตรา ๑๓๓ ให้สิทธิผู้แทนราษฎรว่าจะทำอะไรในสภานั้นนะ ต้องทำเป็นญัตตินะ อย่างนั้นอย่างนี้ ตามมาตรา ๑๓๓ ที่บัญญัติมีอะไรบ้าง ญัตติมันคลุมจักรวาลไปหมด พระราชบัญญัติก็เป็นญัตติอย่างหนึ่งแต่ทำไมเรากำลังไปเรียกว่าพระราชบัญญัติ เพราะพระราชบัญญัตินั้นจะได้ไปเข้ากรรมวิธีตามมาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๐๗ แห่งรัฐธรรมนูญคือหมายความว่าต้องพิจารณาเป็น ๓ วาระ มีหลักการมีอะไรอย่างนั้น ท่านเขียนไว้แบบนี้แล้วต่อไปมันก็จะไปเข้ามาตรา ๗๓ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ เกี่ยวกับการประกาศใช้ การเสนอต่อสภาสูง การเสนอต่อพระมหากษัตริย์ การที่พระมหากษัตริย์ยังจะทำอย่างไร นั้นมันเป็นญัตติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ท่านจึงต้องบัญญัติไว้ว่าญัตติเป็นร่างพระราชบัญญัตินั้นต้องทำอย่างไร ทำไม่ญัตติที่มีผลบังคับเป็นกฎหมายจึงต้องเสนอเป็นพระราชบัญญัติ เพื่อจะไปเข้ากรรมวิธีตามรัฐธรรมนูญ นี่แหละครับท่านประธานที่เคารพ ผมเห็นว่าแทนที่ญัตติตามข้อ ๓๐ ที่ว่าจะขัดต่อมาตรา ๑๓๐ ผมกลับเห็นด้วยความเคารพว่า ข้อ ๓๐ นั้นมันมาโดยข้อ ๑๓๓ นั้นเอง เป็นสิทธิของผู้แทนที่จะพูดกับรัฐบาลโดยตรงในสภา ไม่ต้องไปเขียนบทความหรือไม่ต้องไปเปิดไฮด์ปาร์ก ผมว่าอย่างนั้น และข้อบังคับ ข้อ ๓๐ นี้ ไม่ใช่เป็นการควบคุมตรงที่ว่ารัฐบาลจะทำได้ ไม่ทำก็ได้ แต่ในเรื่องกระทู้ที่สมาชิกท่านสนับสนุนฝ่ายนายญาติที่ว่ามันจะเป็นการซ้อนกระทู้นั้น ผมไม่เห็นด้วย เพราะว่ากระทู้นั้นเป็นเรื่องถามซึ่งในกระทู้เอง รัฐธรรมนูญกับบัญญัติไว้ว่ารัฐบาลจะตอบก็ได้ไม่ตอบก็ได้ ซึ่งอำนาจเช่นนี้สิ่งใดที่ไม่ตอบกับออกว่าอย่างไรจึงจะไม่ต้องตอบ อันนี้เป็นอำนาจของผู้แทน และก็บังคับรัฐบาลให้ตอบ แต่ว่าถ้าสิ่งใดที่รัฐบาลไม่ตอบ รัฐธรรมนูญเขียนไม่ชัดว่าอย่างไร รัฐบาลจึงไม่ต้องตอบ ญัตติตามข้อ ๓๐ นี้ เป็นกระทู้หรือไม่ ผมจำเป็นต้องกราบเรียนต่อท่านประธานต่อไป เพราะว่าสมาชิกฝ่ายที่สนับสนุนผู้เสนอให้คิดว่ามีความมันเป็นกระทู้อันหนึ่ง ผมเห็นว่าไม่ใช่ เพราะว่ากระทู้นั้นเป็นการถามตัวต่อตัวของเจ้าของกระทู้แสดงความคิดเห็นคนเดียวต่อรัฐบาล แต่ว่าการเสนอญัตติตามข้อ ๓๐ นี้ เป็นการเสนอของผู้แทนถึงสิบคน สามารถจะซัก ลูกขึ้นผลัดเปลี่ยนกันแสดงความเห็นได้ แล้วก็รัฐมนตรี

หรือสมาชิกฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลก็ลุกขึ้นผลัดเปลี่ยนกันมาโต้ตอบได้ ซึ่งมันจะเกิดความวุ่นวาย
กว้างขวางมากกว่ากระทู้เหลือเกิน อันนี้แหละครับ ผมจึงเห็นว่ามันไม่ใช่กระทู้ แต่เป็นข้อที่
จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ปวงชนชาวไทยมากกว่า ผมจึงเห็นว่าไม่ใช่กระทู้แล้วไม่ใช่เรื่องข้อ
กระทู้ให้ขัดต่อมาตรา ๑๒๕ มาตรา ๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ และมาตรา ๑๒๘ แต่ประการใด อีก
ประการหนึ่ง ผมจำได้ว่าสมาชิกจังหวัดมหาสารคามก็เป็นห่วงใยเกียรติยศเกียรติศักดิ์รัฐบาลว่า
ถ้าหากว่าศาลลงมติไปแล้วรัฐบาลเกิดไม่ทำหรือทำไม่ได้เราจะเอาน้ำรัฐบาลไปไว้ที่ไหน อันนี้
แหละครับข้อห่วงใยของท่านสมาชิกแห่งจังหวัดมหาสารคามนี้ผมก็อยากจะเรียนต่อท่าน
ประธานว่าข้อห่วงใยเช่นนี้ไม่เป็นอะไรหรอกครับ ถ้าสถานที่ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญใหญ่ของประชาชน
แสดงความคิดเห็นว่า สิ่งใดจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชน รัฐบาลไม่ทำนั้นะอยู่ที่ทางเกียรติศักดิ์
หรือเกียรติยศรัฐบาลเลยครับ เราก็มีวิถีทางที่จะทำได้ คือเปิดอภิปรายทั่วไปว่ารัฐบาลนี้ไม่
เอาใจใส่และเหลียวแลต่อประชาชน ก็ลงมติไม่ไว้วางใจ โส้ละเมียะไป ก็ไม่เห็นจะยกอะไรครับ
ท่านประธานขออภัยที่ผมพูดภาษาตลาด คืออภิปรายไม่ไว้วางใจก็ให้ท่านลาออกไปตามวิถีทาง
ของรัฐธรรมนูญ อย่างนี้ก็ไม่ว่าผมจึงเห็นว่าข้อวิตกที่สมาชิกแห่งจังหวัดนครสวรรค์ที่ว่า
จะเป็นการซื้อกระทู้ก็ตี ข้อวิตกของท่านสมาชิกแห่งจังหวัดมหาสารคามที่เกรงว่าเกียรติยศ
เกียรติศักดิ์ของรัฐบาลจะเอาน้ำไว้ไหนนั้นก็ดี มันมีทางออกอย่างนี้ ผมจึงเห็นว่าข้อบังคับ
การประชุมของสภาตามข้อ ๓๐ นี้ ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ และมีทางแก้ทางออกโดยรัฐธรรมนูญ
อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ผมจะสรุปสุดท้ายนี้ ก็อยากจะสรุปเรียนอีกครั้งหนึ่งว่าตาม
ที่นายญาติ ชื่นมาเกริ่นอีกนิดหนึ่งครับว่าอำนาจควบคุมรัฐบาลมีปรากฏไว้ชัดในคำปรารภ
ของรัฐธรรมนูญนั้นนะ ความจริงแล้วคำปรารภของรัฐธรรมนูญนั้นก็ไม่ใช่กฎหมาย และ
ท่านปรารภไว้ก็ปรารภไว้เพียงนิดหน่อยว่าควบคุมโดยเปิดอภิปรายตั้งกระทู้ ความจริงแล้ว
อำนาจควบคุมเรายังมีมากมายมหาศาลนัก คำปรารภก็ไม่ได้เขียนไว้ ทำให้เราไม่ต่าทนิ นี่
ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่ง ข้อบังคับนี้มันไม่ใช่กฎหมายอย่างที่ท่านสมาชิกรุ่นพี่แห่ง
จังหวัดนครสวรรค์ก็มาบอกว่าไม่ใช่กฎหมาย เมื่อไม่ใช่กฎหมายเป็นอันใดแล้ว เราจะต้องมา
ตีความกันในรัฐสภา มันก็เป็นข้อบังคับธรรมดาๆ ก็ควรจะตีความในสภาผู้แทนเท่านั้น และ
การตีความในรัฐธรรมนูญนี้ก็ตีความแล้วจะขยายความรัฐธรรมนูญให้มันชัดแจ้งขึ้นหรือให้
ตกไป แต่นี่มติความให้ข้อบังคับตกไป ประโยชน์อันใดจะต้องเอารัฐสภาเข้ามาเกี่ยวข้อง นี่ละครับ
ผมมีความเห็นอย่างนี้ จึงเห็นว่า ข้อบังคับการประชุม ข้อ ๓๐ แห่งสภาผู้แทนนั้นไม่ขัดกฎหมาย

ด้วยเหตุและผลอย่างที่ผมได้กราบเรียนมาแล้ว ก็หวังว่าท่านวุฒิสภาคงจะไม่เป็นเครื่องมือให้สมาชิกสภาผู้แทนได้ยืมเอาไปใช้ แล้วผมเกรงว่าสถาบันผู้แทนราษฎรนี้ซึ่งประชาชนมุ่งหวังมานั้นนะ มองวุฒิสภาอย่างตึงอกตึงใจเหลือเกินมากกว่ามองสภาผู้แทนด้วยซ้ำไป ผมก็กราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ ท่านประธานครับ

นายบุญช่วย มาประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทน (ลพบุรี): ผมขอเสนอให้ปิดอภิปรายได้แล้ว ใครเป็นด้วยได้โปรดรับรอบ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายไกรสร ตันติพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ผมไกรสร ตันติพงศ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ก็ก่อนที่จะเสนอญัตติเปิดอภิปรายหรือไม่ ผมขอตั้งข้อสังเกตชนิดเดียวเท่านั้น คือตามที่มีการอภิปรายเพื่อจะตีความข้อบังคับข้อ ๓๐ นี้ประเด็นมันอยู่หนึ่งครับ....

ประธานรัฐสภา: เดียว ๆ คุณไกรสร จะเปิดหรืออย่างไร

นายไกรสร ตันติพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): นิดเดียว

ประธานรัฐสภา: หรือว่าอย่างไรที่จะเสนอนี้ ไม่มีการอภิปราย

นายไกรสร ตันติพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ขอเสนอเปิดครับแต่เปิดก็แพ้ไม่ได้เปิด ขอเสนอเปิดอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอบครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเล็ก วานิชขันธ์กร สมาชิกวุฒิสภา: ก่อนที่จะผ่านไป ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเล็ก วานิชขันธ์กร วุฒิสมาชิก ขอประทวนเสนอว่า ใครจะขอให้ ส.ส. ที่ได้กล่าวว่า วุฒิสมาชิกอย่าได้เป็นเครื่องมืออื่น ถ้าทำได้ ขอให้ถอนด้วยครับ

ประธานรัฐสภา: เปล่า มันไม่ได้หรอกครับอย่างนี้ คือว่าเวลานี้ก็เสนอปิดแล้วขอให้เปิด นี่ก็ต้องขอมติต่อที่ประชุมรัฐสภาละครับ

นายเล็ก วานิชขันธ์กร (สมาชิกวุฒิสภา): กระผมไม่ได้ขอให้เปิดครับ กระผมท้วงในคำอภิปรายว่า ขออย่าให้วุฒิสมาชิกได้กลายเป็นเครื่องมือ ครับผม ในคำพูดครับผมขอให้ถอน

ประธานรัฐสภา: ถอน เขาผู้ใหญ่ด้วยกันแล้วทั้งนั้นละครับ

(นายทองดี อิศราชีวิน) สมาชิกผู้แทน (เชียงใหม่) ได้ยกมือขึ้น)

ประธานรัฐสภา: ทำไมละคุณทองดี เขาปิด เปิด แล้วคุณจะมีอะไรอีกเล่า

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่): ผมมีข้อคิดเห็นเป็นกรณีพิเศษ

ครับ

ประธานรัฐสภา : ไม่ต้อง ไม่มีความคิดเห็น

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : มีได้ ผมเสนอเป็นญัตตินะครับ
ท่านประธาน ผมขออาศัยอำนาจข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภาที่อนุโลมใช้ในรัฐสภา.....

ประธานรัฐสภา : แล้วอย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้อ ๕๒ (๔) ขอเสนอต่อที่ประชุม
นี้ให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ถ้าไม่เอาก็ตามใจนี้ผมอยากจะ
ตัดประเด็นเสียครับ ไม่เอาก็ตามใจ

ประธานรัฐสภา : ข้าพเจ้าจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิด
อภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลง.

เอามือลงได้แล้วครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๗๘ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรดยกมือขึ้น
อย่าเพิ่งเอามือลง

เอามือลงได้แล้วครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๘ คน)

ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ประธานรัฐสภา : ต่อไปนี้ก็ต้องขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า.....ถ้ามีผู้ตติว่าอย่างไรครับ
คุณชาญยุทธ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง สมาชิกสภาผู้แทน (กาฬสินธุ์) : มีญัตติว่าขอเสนอให้ลง
คะแนนลับครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยขอให้ยื่นรับรอง ๒๕ คนครับ

(มีสมาชิกรับรองครบจำนวน)

นายบุญช่วย มาประเสริฐ สมาชิกสภาผู้แทน (ลพบุรี) : กระผมขอให้ลงคะแนนโดย
เปิดเผย

ประธานรัฐสภา : ไม่ได้ ๆ นี่เป็นเอกสิทธิ์ ไม่ได้ ตามข้อบังคับ ในเรื่องการลงคะแนน

ลับนั้น เมื่อคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกรวมกันไม่น้อยกว่า ๒๕ คนร้องขอให้กระทำเป็นการลับ จึงลงคะแนนลับ

การลงคะแนนลับผมขอเรียนชี้แจงอีกครั้งหนึ่งว่า การลงมติตีความรัฐธรรมนูญว่า ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๓๐ นั้น เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น ถ้าท่านผู้ใดเห็นว่าเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ โปรดลงเบี่ยงสีน้ำเงินท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ โปรดลงเบี่ยงสีแดง และท่านผู้ที่ไม่ออกเสียงก็โปรดลงเบี่ยงสีขาว จะได้เรียกชื่อท่านตามตัวอักษร

ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาเรียกชื่อท่านสมาชิกมาออกเสียงลงเบี่ยงลงคะแนนได้

(เลขาธิการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกมาลงเบี่ยงลงคะแนนในที่ที่จัดไว้ต่อหน้าประธานรัฐสภา เรียงตามอักษรชื่อที่ละคนตามลำดับจนถึงชื่อนายกมล วรรณประภา)

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : กระผมอยากขอประทานกราบเรียนถามท่านว่าจำนวนสมาชิกที่มาประชุมล่าสุดจำนวนเท่าไร ขอท่านได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบด้วย ขอความกรุณาหน่อยครับ

(เลขาธิการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกมาลงเบี่ยงลงคะแนนในที่ที่จัดไว้ต่อหน้าประธานรัฐสภาต่อไปตั้งแต่ชื่อ พลเรือโท กมล สัตถะกลิ่น จนถึงชื่อสมาชิกคนสุดท้าย

เนื่องจากนายฟอง สิทธิธรรม และพันเอก สมคิด ศรีสังคม ได้เข้ามาในที่ประชุมในระหว่างที่เลขาธิการรัฐสภากำลังเรียกชื่อสมาชิกมาลงคะแนนอยู่)

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : คุณฟอง สิทธิธรรม และ พันเอก สมคิด ศรีสังคม ซึ่งมาทีหลัง ขอเชิญลงคะแนนด้วย

(นายฟอง สิทธิธรรม และพันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกสภาผู้แทน ได้ลงเบี่ยงลงคะแนนต่อหน้าประธานรัฐสภาที่ละคนตามลำดับ

ประธานรัฐสภา : มีผู้ลงคะแนนครบแล้ว ต่อไปนี้ผมขอเชิญท่านผู้มีรายนามดังต่อไปนี้เป็นการกรรมการตรวจนับคะแนน คือ ๑. นายแสวง ขว้ชวะซุม ๒. นายวรศักดิ์ นิมนันท์ ๓. นายติสท บุญเสริม ๔. นายบุญช่วย มาประเสริฐ ๕. นางสุนณา นิตยสุทธิ

เนื่องจากกรรมการตรวจนับคะแนนยังไม่ครบ จึงขอเชิญนายไชแสง สุกใส แทน และอีกท่านหนึ่งก็ขอเชิญนายทองดี อิศราชีวิน แห่งพรรคอิสระธรรม

นายทองดี อิศราชีวิน สมาชิกสภาผู้แทน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณภาพไม่ดี

ขอเสนอคุณญาติ ไหวดีแทน

ประธานรัฐสภา: ถ้าเช่นนั้น ขอเชิญ นายปัญญา เกสรทอง มาเป็นกรรมการตรวจนับคะแนนแทน ขอเชิญครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานรัฐสภา)

ประธานรัฐสภา: ผลของการลงคะแนนปรากฏว่า มีผู้ลงเบ็ยสีน้ำเงิน ที่เห็นว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ มี ๒๐๑ เบ็ย มีผู้ลงเบ็ยสีแดง ที่เห็นว่าไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมี ๘๗ เบ็ย มีผู้ลงเบ็ยสีขาว คือไม่ออกเสียง มี ๕ เบ็ย

เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติดีตีความว่า ข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๕๑๓ ข้อ ๓๐ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

สำหรับการประชุมวันนี้หมดระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๕ นาฬิกา.

